

A 2007. NOVEMBER 22-I, CSÜTÖRTÖKI ÜLÉS JEGYZŐKÖNYVE

(2008/C 58/04)

(Az ülést 9.10-kor megnyitják)

ELNÖK: Glenys KINNOCK

Társelnök

1. Póttagok

A társelnök bejelenti az alábbi póttagokat: Berman (Arif helyett), Czarnecki (Aylward helyett), García Margallo y Marfil (López-Istúriz White helyett), Hutchinson (Rosati helyett), Klass (Gaubert helyett), Neris (Bullmann helyett) és Pomés Ruiz (Coelho helyett).

2. A 2007. november 21-i, szerdai ülés jegyzőkönyvének jóváhagyása

A jegyzőkönyveket jóváhagyják.

3. Louis Michel úr, a Bizottság fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős biztosának felszólalása

Michel úr nyilatkozatot tesz a Bizottság nevében.

4. A Bizottság intézkedései az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlése 13., Wiesbadenben (Németország) tartott ülésén elfogadott állásfoglalások tekintetében

A felelős biztos utal arra a kiosztott dokumentumra, amely tartalmazza a Bizottság által Wiesbadenben elfogadott állásfoglalások nyomán tett intézkedések részleteit.

5. Vita a Bizottsággal

Felszólalók: Deerpalsing (Mauritius), Martens, Jiménez (Dominikai Köztársaság), Hutchinson, Thwalia (Szváziföld), Schmidt O., Mporogomyi (Tanzánia), Aubert, William (Seychelleszigetek), Bowis, Ramotar (Guyana), Lehideux, Sithole (Dél-Afrika), Fernandes, Rodgers (Suriname), Berman, Thomas (St Kitts és Nevis) és Reid (Jamaika).

Michel úr válaszol a vita során felvetett kérdésekre.

6. Szavazás a három állandó bizottság által benyújtott jelentésekbe foglalt állásfoglalási indítványokról

– Jelentés a választásokról és a választási folyamatokról az AKCS-EU-országokban (ACP-EU/100.123/07/fin.) – Politikai

Bizottság). Társelőadók: Betty Amongi (Uganda) és Miguel Angel Martínez Martínez.

Az állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

– Jelentés a közvetlen külföldi tőkebefektetés (FDI) hatásáról az afrikai, karibi és csendes-óceáni államokra (ACP – EU/100.126/07/fin) – Gazdasági Fejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság. Társelőadók: Astrid Lulling és Timothy Harris (Saint-Kitts és Nevis).

Az 1., 2., 3., 4., 5. és 6. módosítást elutasítják. A módosított állásfoglalást 5 tartózkodás mellett elfogadják

– Jelentés az egészségügyi és gyógyszer-ellátásról, különös tekintettel az elhanyagolt betegségekre (ACP-EU/100.083/07/fin) – Szociális és Környezetvédelmi Bizottság. Társelőadók: Martin Magga (Salamon-szigetek) és John Bowis.

Az uniós társelőadó két szóbeli módosítást terjeszt be, mindkettőt elfogadják. Az 1., 2., 3., 4., 5., 6. és 7. módosítást is elfogadják. A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

7. Szavazás a sürgős állásfoglalási indítványokról

– Kompromisszumos állásfoglalási indítvány a természeti katasztrófákról az AKCS-államokban: európai uniós készenléti finanszírozás (EFA-források) és segélyek (ECHO-források) (AKCS-EU/100.173/07/comp.), ami a következő állásfoglalások helyébe lép: APP/100.161, APP/100.162, APP/100.163, APP/100.164, APP/100.165, APP/100.166.

Az 1 és 2 módosítást elfogadják. A módosított állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

– Kompromisszumos állásfoglalási indítvány a Kongói Demokratikus Köztársaságban, és különösen annak keleti részén kialakult helyzetről, és annak hatásáról a régióra (ACP-EU/100.174/07/comp.), ami a következő állásfoglalások helyébe lép: APP 100.167, APP 100.168, APP 100.169, APP 100.170, APP 100.171 and APP 100.172.

Az állásfoglalás angol nyelvű tervezetéhez elfogadják egy helyesbítést. Az állásfoglalást egyhangúlag elfogadják.

8. A kigali kereskedelmi nyilatkozat jóváhagyása

Kinnock társelnök kiemeli a kigali kereskedelmi nyilatkozat elfogadásának jelentőségét.

A Közgyűlés közfelkiáltással jóváhagyja a nyilatkozatot.

Felszólaló: Berman

9. Egyéb kérdések

Ould Guelaye (Mauritánia) megköszöni a ruandai hatóságoknak, és különösen Kagame elnöknek és a ruandai parlamentnek a

vendéglátást és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlése 14., kigali ülése és az azt kísérő társadalmi események megszervezésével járó munkájukat.

10. Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 15. ülésének helye és ideje

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 15. ülését 2008. március 17-től 20-ig Ljubljanában (Szlovénia) tartják.

(Az ülést 11.10-kor berekesztik)

René RADEMBINO-CONIQUET és
Glenys KINNOCK
Társelnökök

Sir John KAPUTIN és
Dietmar NICKEL
Társfőtitkárok

I. MELLÉKLET

A KÖZÖS PARLAMENTI KÖZGYŰLÉS TAGJAINAK NÉVSORA (ABC SORREND BEN)

AKCS képviselők

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), társelnök
 BENIN (alelnök)
 KAMERUN (alelnök)
 EGYENLÍTŐI-GUINEA (alelnök)
 GHÁNA (alelnök)
 JAMAICA (alelnök)
 KENYA (alelnök)
 NIUE (alelnök)
 SEYCHELLE-SZIGETEK (alelnök)
 SALAMON-SZIGETEK (alelnök)
 SURINAME (alelnök)
 ZAMBIA (alelnök)
 ZIMBABWE (alelnök)

ANGOLA
 ANTIGUA ÉS BARBUDA
 BAHAMA-SZIGETEK
 BARBADOS
 BELIZE
 BOTSWANA
 BURKINA FASO
 BURUNDI
 ZÖLD-FOKI-SZIGETEK
 KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG
 CSÁD
 COMORE-SZIGETEK
 KONGÓ
 KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG
 COOK-SZIGETEK
 ELEFÁNTCSONTPART
 DZSIBUTI
 DOMINIKA
 DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
 ERITREA
 ETIÓPIA
 FIDZSI-SZIGETEK
 GAMBIA
 GRENADA
 GUINEA
 BISSAU-GUINEA
 GUYANA
 HAITI
 KIRIBATI

EP képviselők

KINNOCK, társelnök
 GAHLER (alelnök)
 MANTOVANI (alelnök)
 --- (alelnök)
 CARLOTTI (alelnök)
 MITCHELL (alelnök)
 AUBERT (alelnök)
 LULLING (alelnök)
 BIELAN (alelnök)
 POLFER (alelnök)
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ (alelnök)
 BOWIS (alelnök)
 GOUDIN (alelnök)

AGNOLETTO
 ALLISTER
 ARIF
 AYLWARD
 BEREND
 BORRELL FONTELLES
 BULLMAN
 BUSK
 CALLANAN
 CASHMAN
 COELHO
 CORNILLET
 DEVA
 DILLEN
 DOMBROVSKIS
 FERNANDES
 FERREIRA
 GAUBERT
 GOMES
 GRABOWSKA
 GRÖNER
 GURMAI
 HALL
 HAUG
 HERRANZ GARCÍA
 HOLM
 JÖNS
 IRUJO AMEZAGA
 KACZMAREK

LESOTHO	KORHOLA
LIBÉRIA	KOZLIK
MADAGASZKÁR	LANGENDRIES
MALAWI	LEHIDEUX
MALI	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
MARSHALL-SZIGETEK	LOUIS
MAURITÁNIA	MARTENS
MAURITIUS	McAVAN
MIKRONÉZIA	MAYER
MOZAMBIK	MORILLON
NAMÍBIA	NOVAK
NAURU	PLEGUEZUELOS AGUILAR
NIGER	RIBEIRO E CASTRO
NIGÉRIA	ROITHOVÁ
PALAU	ROSATI
PÁPUA ÚJ-GUINEA	SBARBATI
RUANDA	SCHEELE
SAINT KITTS ÉS NEVIS	SCHLYTER
SAINT LUCIA	SCHMIDT F.
SAINT VINCENT ÉS GRENADINA-SZIGETEK	SCHMIDT O.
SZAMOA	SCHNELHARDT
SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE	SCHRÖDER
SZENEGÁL	SORNOSA MARTÍNEZ
SIERRA LEONE	SPERONI
SZOMÁLIA	STURDY
DÉL-AFRIKA	VAN HECKE
SZUDÁN	VAN LANCKER
SZVÁZIFÖLD	VENETO
TANZÁNIA	VENTRE
KELET-TIMOR	de VILLIERS
TOGO	WIELAND
TONGA	WIJKMAN
TRINIDAD ÉS TOBAGO	ZÁBORSKÁ
TUVALU	ZANI
UGANDA	ZÍLE
VANUATU	ZIMMER

POLITIKAI BIZOTTSÁG

AKCS-tagok

NZOMUKUNDA (BURUNDI), társelnök
 LUTUNDULA (KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG), alelnök
 DUGUID (BARBADOS), alelnök

ANGOLA
 BELIZE
 BENIN
 COOK-SZIGETEK
 DZSIBUTI

EP-tagok

CALLANAN, társelnök
 JÖNS, alelnök
 POLFER, alelnök

Adam BIELAN
 CARLOTTI
 COELHO
 DILLEN
 GAHLER

EGYENLÍTŐI-GUINEA	GAUBERT
FIDZSI-SZIGETEK	GOMES
GRENADA	GRABOWSKA
GUINEA	GRÖNER
HAITI	GURMAI
LIBÉRIA	HERRANZ GARCÍA
MAURITÁNIA	KACZMAREK
NAMÍBIA	LÓPEZ ISTÚRIZ
NIGÉRIA	LOUIS
NIUE	MANTOVANI
PÁPUA ÚJ-GUINEA	Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ
SAINT VINCENT ÉS GRENADINA-SZIGETEK	MORILLON
SZUDÁN	SCHMIDT F.
TOGO	VAN HECKE
TUVALU	VENTRE
UGANDA	WIELAND
ZIMBABWE	ZANI
	ZIMMER

GAZDASÁGFEJLESZTÉSI, PÉNZÜGYI ÉS KERESKEDELMI BIZOTTSÁG

AKCS-tagok

EVERISTUS (SAINT LUCIA), társelnök
 SEBETELA (BOTSWANA), alelnök
 DARBO (CSÁD), alelnök

KAMERUN
 KONGÓ
 ELEFÁNTCSONTPART
 ERITREA
 ETIÓPIA
 GABON
 GHÁNA
 GUYANA
 KENYA
 MALI
 MAURITIUS
 MIKRONÉZIA
 PALAU
 SAINT KITTS ÉS NEVIS
 SZAMOA
 SZENEGÁL
 SIERRA LEONE
 DÉL-AFRIKA
 SZVÁZIFÖLD
 TANZÁNIA
 TONGA
 TRINIDAD ÉS TOBAGO
 ZAMBIA

EP-tagok

SCHLYTER, társelnök
 DOMBROVSKIS, alelnök
 RIBEIRO E CASTRO, alelnök

AGNOLETTO
 BEREND
 BULLMANN
 BUSK
 CORNILLET
 DEVA
 FERREIRA
 IRUJO AMEZAGA
 KINNOCK
 KOZLÍK
 LANGENDRIES
 LEHIDEUX
 Astrid LULLING
 MAYER
 McAVAN
 PLEGUEZUELOS AGUILAR
 ROSATI
 SPERONI
 STURDY
 VAN LANCKER
 de VILLIERS
 ŽĪLE
 WIJKMAN

SZOCIÁLIS ÉS KÖRNYEZETVÉDELMI BIZOTTSÁG**AKCS-tagok**

OUMAROU (NIGER), társelnök
MAGGA (SALAMON-SZIGETEK), alelnök
SITHOLE (MOZAMBIK), alelnök

ANTIGUA ÉS BARBUDA
BAHAMA-SZIGETEK
BURKINA FASO
ZÖLD-FOKI-SZIGETEK
COMORE-SZIGETEK
DOMINIKA
DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG
GAMBIA
BISSAU-GUINEA
JAMAICA
KIRIBATI
LESOTHO
MADAGASZKÁR
MALAWI
MARSHALL-SZIGETEK
NAURU
RUANDA
SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE
SEYCHELLE-SZIGETEK
SZOMÁLIA
SURINAME
KELET-TIMOR
VANUATU

EP-tagok

SCHEELE, társelnök
NOVAK, alelnök
ARIF, alelnök

ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BORRELL FONTELLES
BOWIS
CASHMAN
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
HOLM
KORHOLA
MARTENS
MITCHELL
ROITHOVA
S BARBATI
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VENETO
... (GUE/NGL)
ZÁBORSKÁ

II. MELLÉKLET

A 2007. NOVEMBER 19–22-I, KIGALI (RUANDA) ÜLÉSSZAK JELENLÉTI ÍVE

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), társelnök	KINNOCK, társelnök
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO
HUMPHREY (Barbados) (*)	ATTARD-MONTALTO (FERREIRA helyett) (1) (2) (3)
DAYORI (Benin) (alelnök)	AUBERT (alelnök)
SEBETELA (Botswana)	BATTILOCCHIO (McAVAN helyett) (1) (2)
TAPSOBA (Burkina Faso)	BEREND
NZOMUKUNDA (Burundi)	BERMAN (ARIF helyett)
DANATA (Kamerun) (alelnök)	BOWIS (alelnök)
DARBO (Csád)	CALLANAN
BOUNKOULOU (Kongó)	CARLOTTI (alelnök)
GOYA KITENGA (Kongói Demokratikus Köztársaság)	CASHMAN
RASMUSSEN (Cook-szigetek)	CZARNECKI (AYLWARD helyett)
AMON-AGO (Elefántcsontpart)	DEVA (2) (3) (4)
ABDI SAID (Dzsibuti)	DILLEN (1) (2)
JIMENEZ (Dominikai Köztársaság)	FERNANDES
NAIB (Eritrea)	GAHLER (alelnök) (1) (2) (3)
TOGA (Etiópia)	GARCIA-MARGALLO Y MARFIL (LOPEZ-ISTURIZ helyett) (3) (4)
RATURAGA (Fidzsi-szigetek) (*)	GOUDIN (alelnök) (1) (2) (3)
OBIANG NDONG (Gabon)	GRABOWSKA
BAAH (Ghána) (alelnök)	GURMAI (1) (2)
SALOMON (Egyenlítői Guinea)	HALL
RAMOTAR (Guyana)	HAUG
SOREL (Haiti)	HUTCHINSON (ROSATI helyett)
REID (Jamaica) (alelnök) (*)	IRUJO AMEZAGA
KAHENDE (Kenya) (alelnök) (*)	JÖNS
MAFURA (Lesotho)	KACZMAREK
KOLLIE (Libéria)	KLASS (GAUBERT helyett)
ZAFILAZA (Madagaszkár)	LEHIDEUX
MATOLA (Malawi)	LEINEN (ZANI helyett) (1) (2) (3)
IMBARCAOUNANE (Mali)	LULLING (alelnök)
GUELAYE (Mauritánia)	MALDEIKIS (ZILE helyett)
DEERPALSING (Mauritius)	MANTOVANI (alelnök) (1) (2) (4)
SITHOLE (Mozambik)	MARTENS
MUSHELENGA (Namibia)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (alelnök)
ISSOUFOU (Niger)	MITCHELL (alelnök)
WAZIRI (Nigéria)	MORGANTINI (HOLM helyett) (1)
McCLAY (Niue) (*)	NERIS (BULLMANN helyett)
AIMO (Pápua Új-Guinea)	NOVAK
POLISI (Ruanda)	POLFER (alelnök) (1) (2)
THOMAS (Saint Kitts és Nevis) (*)	POMÉS RUIZ (COELHO helyett) (3) (4)
MARIE (Saint Lucia)	ROITHOVÁ
STRAKER (Saint Vincent és Grenadine-szigetek)	SBARBATI
DIAGNE (Szenegál)	SCHMIDT F. (1) (2) (3)
WILLIAM (Seychelle-szigetek) (alelnök)	SCHMIDT O.
LAHAI (Sierra Leone)	SCHRÖDER

MA'AHANUA (Salamon-szigetek)	SORNOSA MARTINEZ ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
SITHOLE (Dél-Afrika)	SPERONI ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DEKUEK (Szudán)	VAN HECKE
RODGERS (Suriname) (alelnök)	VAN LANCKER
THWALA (Szváziföld)	VENETO
MPOROGOMYI (Tanzánia)	WIELAND
ATCHA (Togo)	ZAPALOWSKI (BIELAN helyett) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZIMMER
TASUL (Vanuatu)	
NJOBVU (Zambia) (alelnök)	
MAGADU (Zimbabwe) (alelnök)	

(*) Nem parlamenti képviselő által képviselt ország.

⁽¹⁾ Jelen van 2007. november 19-én.

⁽²⁾ Jelen van 2007. november 20-án.

⁽³⁾ Jelen van 2007. november 21-én.

⁽⁴⁾ Jelen van 2007. november 22-én.

Jelen vannak továbbá:

ANGOLA

VALENTE
ALBERTO

BARBADOS

GODDARD

BOTSWANA

BATLHOKI

BURKINA FASO

OUEDRAOGO
YERBANGA

BURUNDI

MASABO
KAVAKURE
NAHIMANA
SINDARUSIBA
NIYONGABO
MABOBORI

KAMERUN

AWUDU MBAYA
HAMATOU KOUR
BAH OUMAROU SANDA

CSÁD

MAHAMAT OUMAR MALLOUN
HAHAMAT HAMDANE DJIMAI

KONGÓ

IBOVI
ODZOCKI
MBERI

KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG

KUTEKALA
KAMBAYI
BIE BONGENDE
KILUBALONGO

ELEFÁNTCSONTPART

AMANI

ERITREA

TEKLE

ETIÓPIA

ALI
CHRISTOS
ABERA
AHMEDIN
KEBEDE
NEGUSSIE

GABON

MBOUMBA
NDIMAL
MAKONGO
MOUBELOU

GHÁNA

OPPONG-NTIRI

HAITI

RICARD
MELIUS
ELOUNE
NELSON

KENYA
WAMBUA

LESOTHO
TIHELI

LIBÉRIA
BARCALY
DUNAH

MALAWI
KALICHERO

MAURITÁNIA
ZAMEL
AHMEDOU

MAURITIUS
GUNNESSEE

MOZAMBIK
ERNESTO
MIGUEL
MATE

NIGER
ABDOURHAMANE
BAKO
CAZALICA

NIGÉRIA
SHU'AIBU
ABDUL'AZIZ
ADEFIDIPE

RUANDA
MUKABARANGA
HIGIRO
KANTENGWA
MUNYABAGISHA
KANZAYIRE
NKUSI

SZENEGÁL
DIOP
SOW
SALL

SIERRA LEONE
KABBA

DÉL-AFRIKA
THETJENG
BASSON
MAGAU

SZUDÁN
MUSTAFA
ALLOBA
BEDRI
JERVASE YAK

SURINAME
SOMOHARDJO
MANSARAM
BRADLEY

TANZÁNIA
CHECHE
MWAKILUMA

TOGO
SAGBO

UGANDA
ATIM-OGWAL
AMONGI
DOMBO

ZAMBIA
MBEWE

ZIMBABWE
CHAMISA
MUCHENGETI
MANDIZHA

AKCS-EU TANÁCS

TELEFONI, iparért, kereskedelemért, munkaügyért és turizmusért felelős miniszterelnök-helyettes, az AKCS-tanács soros elnöke (Szamoa)

CRAVINHO, külügyi államtitkár, az EU-tanács soros elnöke (Portugália)

EURÓPAI BIZOTTSÁG

MICHEL, a Bizottság fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős tagja

EESC

DEFAYE

DANTIN

COULIBALY

CSUPPORT

SOMVILLE

MAKEKA

CTA

BURGUET

BOTO

ECOWAS

SOFOLA

AKCS TITKÁRSÁG

KAPUTIN, társfőtitkár

EU TITKÁRSÁG

NICKEL, társfőtitkár

III. MELLÉKLET

A 2007. NOVEMBER 19-I, HÉTFŐI ÜLÉSHEZ KAPCSOLÓDÓ MELLÉKLET

A nem parlamenti képviselők akkreditációja

BARBADOS

Errol HUMPHREY

Nagykövet, Barbados nagykövetsége, Brüsszel

FIDZSI-SZIGETEK

Tupou RATURAGA

követségi tanácsos, a Fidzsi-szigetek nagykövetsége, Brüsszel

JAMAICA

Esmond REID

miniszteri tanácsos, Jamaica nagykövetsége, Brüsszel

KENYA

Őexcellenciája, Marx G.N. KAHENDE

Nagykövet, Kenya nagykövetsége, Brüsszel

NIUE

Őexcellenciája, Todd McCLAY

Nagykövet, Niue különmegbízottja, Brüsszel

SALAMON-SZIGETEK

Őexcellenciája, Joseph MA'AHANUA

Nagykövet, a Salamon-szigetek nagykövetsége, Brüsszel

ST. KITTS ÉS NEVIS

Arnold THOMAS

ügyvivő

St. Kitts és Nevis nagykövetsége, Brüsszel

IV. MELLÉKLET

ELFOGADOTT ÁLLÁSFOGLALÁSOK

	Oldal
– a választásokról és a választási folyamatokról az AKCS-EU-országokban (ACP-EU /100.123/07/fin.)	18
– a közvetlen külföldi tőkebefektetéseknek (FDI) az afrikai, karibi és csendes-óceáni államokban kiváltott hatásáról (ACP-EU/100.126/07/fin)	26
– az egészségügyi ellátás és a gyógyszerek elérhetőségéről, különös tekintettel az elhanyagolt betegségekre (ACP-EU/100.083/07/fin)	29
– a természeti csapásokról az AKCS-államokban: európai uniós készenléti finanszírozás (EFA-források) és segélyek (ECHO-források) (ACP-EU/100.173/07/fin.)	35
– a Kongói Demokratikus Köztársaságban, különösen az ország keleti részén uralkodó helyzetről, valamint ennek a régióra gyakorolt hatásáról (ACP-EU/100.174/07/fin)	40

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**a választásokról és a választási folyamatokról az AKCS-EU-országokban**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. november 19-e és 22-e között ült össze Kigaliban (Ruanda),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a 2005. június 25-én Luxemburgban ⁽²⁾ módosított, egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között megkötött, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra ⁽³⁾ (Cotonoui Megállapodás), és különösen annak 8. cikkére, 17. cikke (2) bekezdésére, valamint 20., 31., 33., 96. és 97. cikkére,
- hangsúlyozva, hogy „a békét, biztonságot és stabilitást, az emberi jogokat és a demokratikus alapelveket és a jogállamiság elvének tiszteletben tartását, valamint a felelősségteljes kormányzást garantáló politikai környezetet a hosszú távú fejlődés alkotórésze” (a Cotonoui Megállapodás preambuluma),
- hangsúlyozva, hogy az AKCS-EU partnerségi megállapodás 9. cikke értelmében „az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása, beleértve az alapvető polgári jogokat, a jogállamiságon alapuló demokráciát, valamint az átlátható és felelősségteljes kormányzást, a fenntartható fejlődés szerves részét képezi”,
- hangsúlyozva, hogy az AKCS-EU partnerségi megállapodás 11. cikke értelmében a felek „aktív, átfogó és integrált politikát folytatnak a béketeremtés, valamint a konfliktusok megelőzése és megoldása terén”, amelynek alapja a tulajdonlás elve, és annak különösen a regionális kapacitások növelésére kell összpontosítania,
- tekintettel az AKCS és az EU közötti politikai párbeszédéről (a Cotonoui Megállapodás 8. cikke) a 2004. november 25-én, a Hágában tartott 8. ülészak során elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel az AKCS-államokban a konfliktusok utáni rehabilitációról a 2005. április 21-én, Bamakóban tartott 9. ülészak során elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel a cotonoui partnerségi megállapodás végrehajtásában a nemzeti parlamentek szerepéről a 2005. november 24-én Edinburgh-ban tartott 10. ülészak során elfogadott állásfoglalására,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlése által elfogadva 2007. november 22-én, Kigaliban (Ruanda).

⁽²⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽³⁾ HL L 287., 2005.10.28., 4. o.

- tekintettel a béke és a biztonság előmozdításában a regionális integráció szerepéről a 2006. június 22-én Bécsben, a 11. ülészak során elfogadott állásfoglalására,
 - tekintettel az AKCS és az EU közötti együttműködésről és az AKCS-államok választási folyamataiban való részvételről, valamint a Közös Közgyűlés szerepéről szóló állásfoglalásra (ACP-EU 2748/99/fin),
 - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, az EU választási segítségnyújtásáról és megfigyeléséről szóló közleményére (COM(2000)0191),
 - tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, az Európai Unió által az emberi jogok előmozdítása és a demokratizálódás terén a harmadik országokban játszott szerepről szóló közleményről szóló, 2002. április 25-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EU választási segítségnyújtásáról és megfigyeléséről szóló bizottsági közleményről szóló, 2001. március 15-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Unió fejlesztési politikájában a kormányzásról szóló, 2004. március 31-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽³⁾ és a segélyek hatékonyságáról és a fejlődő országokban tapasztalható korrupcióról szóló, 2006. április 6-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament által 2007. május 16-án jóváhagyott, 2005. október 24-i a nemzetközi választási megfigyelési elvek nyilatkozatára és a nemzetközi megfigyelők magatartási kódexére,
 - tekintettel az ENSZ Chartára, az Afrikai Unió alapszerződésére, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és valamennyi vonatkozó nemzetközi és regionális jogi eszközre,
 - tekintettel az Új Partnerség Afrika Fejlesztéséért (NEPAD) kezdeményezésre, amely létrehozta az afrikai kormányok által valamennyi ágazatban elért teljesítménynek az afrikai szakértői értékelési mechanizmus (APRM) segítségével történő felülvizsgálatára vonatkozó mechanizmust,
 - tekintettel az ENSZ-re és más nemzetközi jogi eszközökre, amelyek átgondolt, azonnali és fenntartható, aktív cselekvési mechanizmusokra szólítanak fel a nők közsférában való részvételét megakadályozó – a történelem, a hagyomány vagy a szokások által keltett – egyenlőtlenségek kezelése céljából,
 - tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 21. cikkének (3) bekezdésére és az EBESZ kötelezettségvállalásaira, amelyekről 1990-ben állapodtak meg Koppenhágában,
 - tekintettel az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában proklamált alapjogi chartájára,
 - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatra,
 - tekintettel az Európai Unió és harmadik országok között létrejött valamennyi megállapodásra,
 - tekintettel a Politikai Bizottság jelentésére (ACP-EU 100.123/07/fin),
- A. mivel a demokrácia és a jogállamiság fejlesztése és megszilárdítása, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) általános célkitűzése és ezeknek az európai uniós külpolitika szerves részét kell képezniük,
- B. mivel az EU külkapcsolati politikáinak alapvető célkitűzéseiként az emberi jogok és demokrácia tiszteletben tartásának előmozdítására irányuló erőfeszítések kudarcot fognak vallani, ha az ezekben rejlő elvek nem kapnak kellő prioritást a biztonsági, gazdasági és politikai érdekek tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 147. o.

⁽²⁾ HL C 343., 2001.12.5., 270. o.

⁽³⁾ HL C 103. E, 2004.4.29., 550. o.

⁽⁴⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 316. o.

- C. mivel a szegénység csökkentése – az Unió fejlesztési politikájának fő célkitűzése – valódi, részvételen alapuló demokrácia és felelős, korrupciótól mentes kormányok meglétét igényli,
- D. mivel az AKCS- és az EU-államok népeit képviselő Közös Parlamenti Közgyűlés az AKCS-EU kapcsolatok kulcsfontosságú alkotóeleme és lényeges mértékben tud hozzájárulni az AKCS-EU jövőbeli együttműködése politikai vetületének elmélyítéséhez,
- E. mivel a Cotonoui Megállapodás azzal bízta meg az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlést, hogy a demokratikus folyamatokat párbeszéd és konzultáció révén mozdítsa elő,
- F. mivel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés az AKCS és az EU-s parlamenti képviselők közötti – különösen az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó kérdések kapcsán folytatott – párbeszéd egyedi fóruma,
- G. mivel politikai szinten a demokrácia sokkal többet jelent annál, hogy időnként egyszerűen szavazást tűznek ki, és az kiterjed az állampolgárok döntéshozatali folyamatban való részvételének teljes folyamataira,
- H. mivel az állampolgárok közügyek vitelében való részvételének joga demokratikus politikai mechanizmusok széles skáláján keresztül érhető el,
- I. szem előtt tartva, hogy meg kell erősíteni a fejlődő országok parlamentjeinek képességeit, hogy lehetővé váljon számukra a végrehajtás ellenőrzésével kapcsolatos, és költségvetési hatósági jogköreik hatékony gyakorlása,
- J. elismerve, hogy a nem állami szereplők és a civil társadalom részvétele létfontosságú a demokrácia működésében, és elismerve, hogy az egyházak és vallási közösségek vagy szervezetek, a hagyományos közösségi vezetők és a civil társadalom – a nemzeti nem kormányzati szervezetek és fórumok formájában – szerepet játszhatnak a béke előmozdításában vagy a közvetítésben azzal, hogy lehetőséget teremtenek a nézeteltérések megvitatására és rendezésére,
- K. figyelembe véve, hogy a sajtószabadság a demokratikus választások egyik alapvető eleme, mivel az állampolgároknak jogosultaknak kell lenniük a különféle politikai nézetekről való tájékoztatásra, ami azt jelenti, hogy valamennyi demokratikus politikai erőnek és választási jelöltnek szabad hozzáférést kell kapnia a médiához,
- L. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata kimondja, hogy a szabadon megválasztott képviselők titkos szavazással, időszakos és tisztességes választásokon, általános és egyenlő választójog alapján történő megválasztásához való jog olyan jog, amelyet minden állampolgárnak élveznie kell, továbbá hogy ez alapvető eleme a demokráciának és a jogállamiságnak, amelyek iránt – különféle jogi kötelezettségeik értelmében – az Európai Unió és az AKCS-államok kötelezettséget vállaltak,
- M. mivel az Európai Uniónak kulcsszerepet kell betöltenie az AKCS-államok támogatásában, az emberi jogok és a demokrácia fenntartása révén, e jogok előmozdítását külpolitikai intézkedéseken keresztül ösztönözve és gyorsan és hatékonyan reagálva az emberi jogok súlyos és állandó megsértése esetén,
- N. mivel a felelősségteljes kormányzás alapvető eleme a nemek közötti egyenlőség és a nők döntéshozatali folyamatban való részvétele mind jogalkotási, mind pedig végrehajtási szinten,
- O. mivel garantálni kell, és elő kell mozdítani – a nemcsak a polgári és politikai, hanem gazdasági, szociális és kulturális jogokat is jelentő – emberi jogok egyetemességét, egységét és oszthatatlanságát,
- P. mivel a demokratikus, szabad és tisztességes választások alapvető fontosságú eleme a politikai pluralizmus, a szólásszabadság, a kampány során a sajtóhoz való egyenlő hozzáférés, a titkos szavazócédulák és a jelöltek alapvető jogainak tiszteletben tartása,

- Q. elismerve, hogy a választási folyamat létfontosságú a politikai pluralizmus kulcsfontosságú elvei tiszteletben tartása mértékének meghatározásában, ami azt jelenti, hogy az államoknak a választásokat a nemzetközileg és regionálisan elismert normákkal összhangban kell megszervezniük,
- R. mivel a választási megfigyelés és a választási segítségnyújtás az EU fejlődő országokkal meglévő kapcsolataiban az emberi jogok tiszteletben tartására, a demokrácia és a jogállamiság megerősítésére, valamint a fejlődés előmozdítására irányuló globális stratégia kulcsfontosságú eleme,
- S. mivel a demokrácia választási folyamaton keresztül történő előmozdításának a kérdéses ország politikai környezetének előzetes megfigyelésén kell alapulnia és a választások ellenőrzésének részét kell képeznie az állandó megfigyelési folyamatnak és a demokratizálódás támogatásának,
- T. mivel – növelve a lakosság választásokba vetett bizalmát, elkerülve a választási csalást, megfelelőbben védve az emberi jogokat és hozzájárulva a vitarendezéshez – a választások ellenőrzése – különösen a parlament demokratikusan választott képviselői által – létfontosságú a választási folyamat legitimitásának megerősítéséhez,
- U. mivel az egyenlő arányú részvétellel kialakított AKCS-EU választási megfigyelő küldöttségek és missziók jelentős mértékben hozzá tudnak járulni a szóban forgó országokban a kritikus helyzetek csillapításához,
- V. mivel az Európai Parlamentnek – demokratikus legitimitációja és egyedi szakértelme miatt – kiemelkedő szerepet kell vállalnia az EU általi választási ellenőrzésekben, és mivel az Európai Parlament ez irányú tevékenysége felveti az ilyen missziók politikai profilját,
- W. mélységesen aggasztja, hogy számos labilis, a konfliktusról a demokráciára átálló, a szabad, tisztességes és biztonságos választások lefolytatására korlátozott intézményi kapacitással rendelkező AKCS-állam könnyen visszacsúszhat a konfliktusba, ha nem részesül támogatásban a választási békefenntartók részéről a választások és választási folyamatok megóvásához,
- X. aggasztja továbbá az, hogy számos AKCS-államban a választóhelyiségeken kívül a fegyveres biztonsági erők jelenléte, a kézi lőfegyverek és könnyű fegyverek elterjedése, valamint a polgárok felfegyverzése növeli a megfélemlítés, a zaklatás és az erőszak kitörésének kockázatát a választások során, ezzel nehezítve meg sokak számára, hogy leadják szavazataikat,
- Y. mivel nem kielégítő a nők mint a demokratikus folyamat szereplőinek részvétele a döntéshozatalban az AKCS-EU együttműködés keretében, ami ezen egyenlőtlenség kezelésére irányuló különös intézkedéseket tesz szükségessé,
- Z. annak tudatában, hogy az olyan AKCS- és EU-államok, mint Ruanda, Svédország, Dél-Afrika, Uganda és mások, amelyek elérték a nemzeti parlamentben a nők 30 %-os részvételi arányát, ezt a nők javát szolgáló, tevételes intézkedések különféle formáinak intézményesítésével tették,
- AA. meggyőződése, hogy a jelöltek, a szavazók és a választási személyzet számára feltétlenül szükséges a polgári oktatás, a képzés és a lakossági tudatosság erősítésének intézményesítése,
- AB. mivel a nemzeti kormányoknak állami finanszírozást kell létrehozniuk a politikai pártok számára, hogy elkerülhető legyen ezek külső befolyástól való függése, valamint hogy megakadályozzák, hogy a pártok függővé váljanak olyan külső forrásoktól, amelyek a saját külön érdekeik javára gyakorolhatnak nyomást ezekben az országokban, és bátorítják a korrupciót,
- AC. elismerve, hogy a demokrácia, a felelősségteljes kormányzás, a béke és a biztonság, az elszámoltathatóság és az emberi jogok előmozdítására irányuló intézményi keretek kiépítése és támogatása kulcsszerepet játszik a szabad és tisztességes választások és választási folyamatok fokozásában,
- AD. megállapítva, hogy számos AKCS-államban az ellenzéki pártokat különféle módokon akadályozzák abban, hogy szabadon toborozhassanak tagokat és gyakorolják gyülekezési, egyesülési és szólásszabadságukhoz fűződő jogukat,

Demokratikus elvek és gyakorlat

1. felszólít minden államot, hogy ismerje el a titkos szavazás keretében és általános választójog alapján lebonyolított szabad választások mint a demokrácia garantálása egyik elvének fontosságát, továbbá felszólít annak megértésére, hogy a szabad és tisztességes választások és a legitim nemzeti intézmények a demokrácia előfeltételei;
2. megállapítja, hogy a nemzetközi és regionális jogi eszközökben olyan egyetemes demokratikus elvek és normák szerepelnek, amelyeknek betartandó vezérelvül kell szolgálniuk az államok számára a demokratikus intézmények és keretek kialakításakor;
3. sürgeti a hivatalban lévő kormányokat, hogy biztosítsák a politikai pártok és csoportok közötti tisztességes versenyt, hogy a választások megfelelhessenek a nemzetközi normáknak; hangsúlyozza továbbá azt, hogy el kell kerülni a választási rendszer bármiféle későbbi olyan módosítását, mint például az eljárás megváltoztatása vagy a szavazók listáról való törlése;
4. felhívja az államokat olyan – pluralista illetve többségi, arányos vagy vegyes képviselői – politikai rendszer alkalmazására, amely tükrözi történelmi és kulturális környezetüket, és amely foglalkozik valamennyi állampolgárnak a demokratikus kormányzásban való részvételére vonatkozó alapvető elvekkel;
5. felhívja az államokat olyan független modellen alapuló választási igazgatási struktúra alkalmazására, amely elismeri a kérdéses állam történelmi és kulturális fejlettségét és amely szabad és tisztességes választásokat biztosíthat; hangsúlyozza, hogy a választási igazgatási testületeknek kormányzati befolyástól mentesnek kell lenniük és független és semleges hivatalnokokat kell alkalmazniuk;
6. hangsúlyozza, hogy minden választási előkészület középpontjában egyrészt a választási jogokkal való visszaélés és a választási eredmények meghamisításának megakadályozására irányuló intézkedések állnak, másrészt annak megszervezése, hogy elfogadható igazgatási ráfordítás mellett minden választásra jogosult számára a lehető legegyszerűbb, legvilágosabb és legerősebb eljáráson keresztül biztosítsák a választói névjegyzékbe való felvételt;
7. hangsúlyozza, hogy a választás lebonyolításának középpontjában egyrészt a szavazatok akadályoktól és elnyomástól mentes leadásának biztosítását szolgáló intézkedések állnak, másrészt pedig az a kötelezettség, hogy biztosítsák az eredmények minden szakaszban átlátható és nyilvánosan elérhető kiértékelésével egybekötött, manipulációtól mentes szavazatszámolást;
8. hangsúlyozza, hogy megfelelő büntetőjogi szankcióval kell sújtani a hatóságok és harmadik felek által szándékosan a céllal hozott intézkedéseket, hogy megpróbálják a választásokat az előkészítésük, lebonyolításuk vagy utómunkálataik során befolyásolni vagy azok eredményét a valóságtól eltérőre hamisítani;
9. sürget minden államot, hogy erősítse tovább a nők szerepét a politikai szintéren szavazóként és jelöltként is, önkéntes vagy alkotmányos nemi kvótákon és a nők jelöltté válására irányuló ösztönzőkön keresztül;
10. sürgeti a kormányokat, hogy hozzanak létre olyan jogrendet, amelyben független, szabad és kiegyensúlyozott média működhet, annak biztosítása mellett, hogy az állam ne legyen monopol helyzetben vagy erőfölényben, továbbá olyan széles skálájú magánajtó ösztönzésével, amelyet nem egy csoport vagy egyén ural;
11. felszólítja a politikai hatóságokat, hogy gondoskodjanak a választásokra – például a regisztrációs eljárásra, a választási rendszerre, a szavazóhelyiségek nyitvatartási idejére, a versenyben álló pártokra vagy jelöltekre stb. – vonatkozó objektív információk tömegtájékoztatási eszközökön keresztül, különösen televízióban és mindenekelőtt rádióban való közzétételéről, mivel a rádión mint tömegkommunikációs eszközön keresztül az írástudatlan lakosságot és a távoli régiókban élő lakosokat is el lehet érni; úgy véli, az is fontos, hogy ezeket az információkat a helyi és a regionális nyelveken is terjesszék;
12. felszólít minden kormányt, hogy ismerje el az emberi jogokkal, különösen a szólás- és gyülekezési szabadsággal kapcsolatos, továbbá az ellenzéknek a választási folyamatokban való jelentőségteljes részvételéhez fűződő jogok elősegítésével kapcsolatos nemzetközi normákat;

13. sürget minden államot, hogy írja elő az állampolgárok (különösen a hagyományosan peremre szorult csoportok vagy kisebbségek) egyenlő képviselét és politikai egyenlőségét, valamint hogy nyújtson a választásokkal kapcsolatos, teljesen átfogó és egyetemes képzést;
14. sürget minden államot, hogy hozzon létre olyan jogi mechanizmusokat az ellenzék hatékony részvételének megővésére, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy szabadon mozgósíthassanak és hirdethessék alternatív politikáikat a politikai verseny elősegítése érdekében;

Demokrácia és felelősségteljes kormányzás

15. sürgeti az AKCS- és EU-államokat, hogy léptessenek életbe a demokrácia és az emberi jogok értékeinek, elveinek és normáinak tiszteletben tartásán alapuló nemzeti politikákat, amelyek célja a jogállamiság kiépítése, a választási folyamatok átláthatóságának biztosítása, a jogi és biztonsági szolgálatok hatékonyságának megerősítése és a választások során a kirekesztés és az erőszak megkülönböztető politikáival szembeni küzdelem;
16. felszólítja az AKCS- és EU-államokat, hogy jogszabályi rendelkezések bevezetésével vegyék be a nemek közötti egyenlőség kérdését a nemzeti politikákba, hogy megalapozzák a nők javát szolgáló tevételes intézkedést (kvóták), valamint hogy biztosítsák, hogy az ilyen tevételes intézkedési mechanizmusok képesek legyenek biztosítani a nők döntéshozói pozíciókban való legalább 30 %-os részvételét;
17. felszólítja az államokat annak biztosítására, hogy a politikai pártokra vonatkozó jogszabályok foglalkozzanak a nők pártok választási listáiba történő egyenjogú felvételének lényegével, valamint hogy egyértelmű előírásokkal mozdítsák elő a belső demokráciát az ilyen pártokban, és az anyagilag rosszul álló nőket támogassák kiemelten a választási kampány során annak érdekében, hogy ugyanolyan mértékben tudják reklámozni magukat, mint a többnyire anyagilag jobban álló férfi jelöltek;
18. ösztönzi az államokat, hogy hozzanak létre olyan alkotmányosan független választási testületet, amely nem tartozik egyetlen hatóság irányítása és ellenőrzése alá sem, és amely – egyéb funkciók mellett – a választások megszervezéséért, lebonyolításáért és felügyeletéért, a választókörzetek kijelöléséért, a választási jegyzék összeállításáért, karbantartásáért és módosításáért, a szavazatok leadása előtt és azok során felmerülő, a választással összefüggő panaszok meghallgatásáért és eldöntéséért, valamint a választásokkal kapcsolatos, a választókra irányuló oktatási programok kialakításáért és lefolytatásáért felelős;
19. felszólítja az AKCS-államokat, hogy a választási kampányokra szánt pénzeszközökkel való visszaélést, a kifejezetten a választás befolyásolását célzó tisztességtelen ígéreteket és reklámajándékokat, a szavazatvásárlást, ellentétes szavazat esetén az erőszakkal való fenyegetést, valamint a választási csalást érezhető büntetéssel sújtsák;
20. felszólítja az AKCS-államokat, hogy hozzanak létre nemzeti keretet valamennyi politikai párt finanszírozására a nemzetgyűlésben való arányos pártképviselet alapján, amint az Dél-Afrikában, Namíbiában és a Seychelle-szigeteken történik, tovább bátorítja az AKCS-államokat, hogy tiltsák meg a politikai pártok külső finanszírozását;

A választási ciklus jelentősége

21. hangsúlyozza, hogy a választás nem lehet sikeres a választási folyamat mindhárom szakaszával – a választást megelőző időszak, a választási időszak és a választás utáni időszak – kapcsolatos kellő körülmények nélkül, mivel a maga módján mindhárom létfontosságú és azokat ilyenként is kell elismerni;
22. sürget minden államot, hogy vegyen részt a teljes választási előkészületekben választási igazgatási testület révén, amely fokozza a szólásszabadságot, valamint a pártok azon szabadságát, hogy tagokat toborozzanak és mozgósítsanak;
23. felszólítja a szavazók olyan módon történő nyilvántartásba vételére, amely átlátható és valamennyi állampolgárra kiterjed, továbbá amely a szavazók nagy léptékű oktatását biztosítja; továbbá felszólítja arra, hogy a választói névjegyzék időben álljon készen, hogy valamennyi állampolgár értesüljön a nyilvántartásba vételről és hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a kifogásolásra, még az állampolgárok szavazataink leadása előtt;

24. felszólítja a választási igazgatási testületeket, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a választás tisztességes és biztonságos napjának biztosításáért, a szavazóhelyiségekhez való teljes körű hozzáféréssel, valamint az eredmények átlátható megszámlálásával és számba vételével;
25. sürgeti a jelölteket és a pártokat, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a választási erőszak és megfélemlítés megakadályozására;
26. hangsúlyozza, hogy a választási megfigyelőknek be kell tartaniuk a nemzetközi választási megfigyelésre vonatkozó (az ENSZ-ben 2005. októberében aláírt) magatartási kódexet és hogy ajánlásukat erőteljesen figyelembe kell venniük azoknak az államoknak, amelyek megfigyelőket hívnak;
27. felszólít minden államot, hogy a választási folyamat lehető legnagyobb átláthatóságának biztosítása érdekében hozzanak szabályokat, továbbá segítsék elő és támogassák a civil társadalmi szervezetektől érkező, semleges hazai megfigyelők jelenlétét, akik egy akkreditációs eljárást követően jogosultak lesznek az összes szavazóhelyiségbe belépni és a választás lefolytatását a szavazóhelyiség megnyitásától a szavazatszámolás végéig végigkísérni, valamint értékelést adni a választás lefolyásáról, amelynek során szigorú politikai semlegességet kötelesek tanúsítani;
28. felszólítja az AKCS-államokat, hogy az akkreditált pártképviselők részére is tegyék lehetővé a szavazóhelyiségekbe való szabad belépést a nyitástól a zárásig és a szavazatszámolásig, ezeknek a képviselőknek ennek során megnyilvánulásaikat tekintve semlegesen kell fellépniük, valamint tilos bármiféle módon pártjukat reklámozni; megerősíti azt a megállapítást, hogy a versenyben álló politikai erők általi kritikus megfigyelés jelentősen csökkenti a visszaélés és a csalás veszélyét;
29. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a választási megfigyelőket egyenlő AKCS-EU képviselői alapján jelöljék ki a Közös Parlamenti Közgyűlésből, illetve küldjék ki az összes olyan AKCS-államba, ahol az Európai Unió elkötelezte magát a demokratikus folyamatok támogatása mellett, továbbá hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezeket a választási megfigyelő küldöttségeket szétszórtan, a különböző városi és vidéki területekre rendeljék ki annak érdekében, hogy minél átfogóbb képet kapjanak az eseményekről;
30. sürgetően szükségesnek tartja, hogy a választási megfigyelők az érintett országról és annak politikai és társadalmi helyzetéről eligazítást kapjanak, valamint még időben a helyszínre utazzanak, hogy helyben tájékozódhassanak és a részükre kijelölt területet felderíthessék, és csak azt követően hagyják el ismét az országot, ha a választások kimenetele már előre látható, mivel csupán ebben az esetben lehet megbízható véleményt alkotni;
31. sürgeti, hogy valamennyi nemzeti választási törvény tegye lehetővé a választásokkal kapcsolatos jogorvoslatok és panaszok hatékony mechanizmusokkal történő kezelését független igazságszolgáltatási szervén keresztül, valamint hogy ismerje el a választást követő időszak fontosságát;
32. felszólít a nemzetközi és regionális normáknak megfelelő, legitim választások eredményeként létrejövő kormány választás utáni támogatására, továbbá hogy erőteljesen lépjenek fel az olyan kormányokkal szemben, amelyek nem szabad és tisztességes választások eredményeként jöttek létre;
33. felszólítja az adományozók nemzetközi közösségét és különösen az Európai Bizottságot, hogy szervezze meg a választást követő támogatást az újonnan megválasztott demokratikus intézmények, a civil társadalmi szervezetek és a nem állami szereplők megerősítése céljából, különösen a demokrácia országban való végrehajtásának nyomon követése érdekében;

Béke és biztonság

34. felszólítja az AKCS- és EU-államokat annak biztosítására, hogy valamennyi, konfliktus utáni újjáépítési programban kiemelt fontosságú kérdés legyen az egykori harcosok és milicisták lefegyverzése, leszerelése és reintegrációja, annak biztosítására, hogy a választás megtartását célzó, demokratikus reformokhoz vezető időszak biztonságos és erőszakmentes legyen;
35. felszólítja az államokat – az AKCS- és EU-államokat pedig különösen –, hogy támogassák és erősítsék meg a kézi lőfegyverekről és könnyű fegyverekről szóló nairobi jegyzőkönyv végrehajtását és nyomon követését annak biztosítása érdekében, hogy az ne vezessen oda, hogy fegyvereket használnak az ellenzék és a szavazók megfélemlítésére a választási időszakban;

36. sürgeti az AKCS- és EU-államokat, hogy hozzanak létre mechanizmusokat annak biztosítására, hogy a konfliktusok eredményeként létrejött országokat – mint például Szudán, Kongói Demokratikus Köztársaság, Ruanda, Sierra Leone, Libéria stb. – békefenntartó személyzet küldése révén támogassák a választások előkészítésében, és azt követően garantálják a békét és a biztonságot ezekben az országokban a demokratikus reformok végrehajtásáig;

AKCS-EU partnerség

37. felszólítja az EU-t, hogy hozzon létre központot a demokratizálódás támogatása és a választási segítségnyújtás/megfigyelés koordinálására; sürgeti az EU-t, hogy a demokratikus és a választási kérdések tekintetében képviseljen egységes álláspontot;
38. azt ajánlja, hogy mindhárom EU-s intézménynek legyen közösen meghatározott és egymást kiegészítő szerepe a demokrácia és a választási segítségnyújtás/megfigyelés terén, ami maximalizálhatja az EU hatékonyságát és kapacitását;
39. elismeri a demokrácia jelentőségét a(z erőszakos) konfliktus megelőzésében és a hosszú távú gazdasági fejlődés sikerében;
40. elismeri az Európai Bizottság által a választási megfigyelési folyamatban végzett munkát és hangsúlyozza az európai parlamenti képviselők által az EU választási megfigyelési küldöttségeiben játszott fontos szerepet, és kifejezi szándékát a már létrejött, helyes együttműködés folytatására;
41. hangsúlyozza, hogy a választási folyamat tekintetében az EU politikájának egyértelműen koherensnek kell lennie a választási megfigyelés és segítségnyújtás folytonosságával és harmonizációjával a választási ciklus tiszteletben tartásának biztosítása céljából;
42. felszólítja az EU- és AKCS-államokat, hogy munkálkodjanak együtt és fokozzák az együttműködést a demokratikus fejlődés és a választási folyamatok terén; több közös AKCS-EU missziót javasol, főként a demokratizálódás terén;
43. sürgeti az EU- és AKCS-államokat, hogy támogassák az egyéb nemzetközi szervezetekkel, nemzeti biztonsági hatóságokkal, nem kormányzati szervezetekkel, civil társadalommal, helyi hatóságokkal és választói mozgalmakkal való együttműködést a demokratikus kormányzásra nyújtott támogatás javítása és megszilárdítása érdekében;
44. felszólítja az államokat, hogy vegyenek részt a választási és parlamenti tisztviselői kapacitás kiépítésében és képzésében, valamint hogy támogassák és erősítsék meg a politikai pártokat;
45. felszólítja a hátrányos helyzetű és peremre szorult csoportok – például a fogyatékkal élő személyek, etnikai és egyéb kisebbségek, lakóhelyük elhagyására kényszerült személyek – szavazáshoz és polgári/politikai jogokhoz való egyenlő hozzáféréseinek tiszteletben tartására és garantálására;

A civil társadalom szerepe

46. ajánlja a civil társadalomra, a nemzeti parlamentekre, a Pánafrikai Parlamentre (PAP) és a választási igazgatási személyzetre irányuló, magas szintű képzési kezdeményezéseket, amelyeket jóval előre, állandó jelleggel, és nem csupán a választási időszakot megelőzően kell végrehajtani;
 47. sürgeti az államokat, hogy támogassák a választási folyamatok kezelésével és a demokratizálódás megszilárdításával kapcsolatos hazai kapacitás fokozására irányuló fenntartható megközelítést;
 48. sürgeti az államokat, hogy figyeljék meg a választási folyamatokat minden olyan esetben, amikor megvannak a feltételei a demokratikus választások megtartásának, és az érintett országok ilyen megfigyelést kérnek a választások szabad és tisztességes jellege biztosításának eszközeként, valamint hogy a tevékenységek megfelelőbb megtervezésén és végrehajtásán keresztül mozdítsák elő a választási segítségnyújtásra irányuló kezdeményezéseket;
 49. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Miniszterek Tanácsának, az Afrikai Unió Bizottságának, a Pánafrikai Parlamentnek és a nemzeti és regionális parlamenteknek, az Európai Bizottságnak, a Tanács Elnökségének és az Afrikai Uniónak.
-

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**a közvetlen külföldi tőkebefektetéseknek (FDI) az afrikai, karibi és csendes-óceáni államokban kiváltott hatásáról**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. november 19-e és 22-e között ült össze Kigaliban (Ruanda),
 - tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a 2000. június 23-án Cotonouban aláírt AKCS-EU partnerségi megállapodás ⁽²⁾ célkitűzéseire a befektetések és a magánszektor fejlesztéstámogatása, valamint a kereskedelem terén,
 - tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának (UNCTAD) 2005. és 2006. évi jelentésére a befektetések helyzetéről a világban, valamint a „Jelentés Afrika gazdasági fejlődéséről: A befektetés szerepének újragondolása (2006)” című dokumentumára,
 - tekintettel az ENSZ Iparfejlesztési Szervezetének (UNIDO) 2005. és 2006. évi jelentésére az afrikai külföldi befektetők felméréséről,
 - tekintettel az új kereskedelmi megállapodásokra irányuló jövőbeli tárgyalásokról szóló, 2002. március 21-i fokvárosi nyilatkozatra,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000. évi, millenniumi fejlesztési célokról szóló nyilatkozatára és a szegénység felszámolására tett kötelezettségvállalására,
 - tekintettel a nemzetközi közösség által az Egyesült Nemzetek fejlesztésfinanszírozási konferenciáján (Monterrey, 2002) tett kötelezettségvállalásaira, különösen a nemzetközi források mobilizálásával és a pénzügyi erőforrások nettó beáramlásának javításával, valamint többek között a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása érdekében való technikai fejlesztési együttműködéssel kapcsolatban,
 - tekintettel a Gazdaságfejlesztési, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.126/07/fin.),
- A. mivel az FDI fontos szerepet játszik a befogadó ország fejlesztési folyamatában, különösen a tőke és a technológia biztosításán, és ezáltal a készségek, a know-how és a piaci hozzáférés rendelkezésre bocsátásán keresztül, ami hozzájárul a források hatékonyabb felhasználásához és a jobb termelékenységhez,
- B. mivel az utóbbi években növekedett a magántőke-beáramlás a fejlődő országokba, amely a hivatalos fejlesztéstámogatással (ODA) összevethető finanszírozási forrásként egyre nagyobb jelentőséggel bír,
- C. mivel az FDI fokozza a növekedést azáltal, hogy új ráfordításokat és technológiákat épít be a befogadó ország gyártási folyamataiba, és növelheti a kínálati kapacitást az AKCS-államokban, valamint hozzájárulhat a befektetés és az export dinamikus kapcsolatának kiépítéséhez, ami hozzásegítheti ezeket az országokat gazdasági növekedési és fejlesztési célkitűzéseik eléréséhez, beleértve a millenniumi fejlesztési célokat is,
- D. azt a véleményt képviselve, hogy az FDI fontos szerepet játszhat az afrikai gazdaságok átalakulásában, azonban a hatás a minőségtől és a mennyiségtől is függ; hangsúlyozva, hogy az EU-Afrika kapcsolatok előtt álló kihívásokat kritikus szemszögből kell átgondolni azt illetően, hogy miképp vonzzák és szabályozzák azt az FDI-típust, amely munkahelyek teremtésével és a helyi ipar támogatásával és fejlesztésével támogatni fogja az igazságos növekedést,
- E. tudatában az FDI áramlása előtt álló akadályoknak, amelyek nagyban eltérnek az AKCS-régiók között és a régiókon belül, ideértve többek között a kormányzás, a jogi keretrendszer és a vállalati környezet, az intézmények szilárdsága és a pénzügyi közvetítés mértékének alapvető kérdéseit, valamint olyan, a helyszínhez kapcsolódó tényezőket, mint a közlekedés és infrastruktúra, oktatás, a képzett munkaerő rendelkezésre állása és az egészségügy,

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2007. november 22-én Kigaliban (Ruanda).

⁽²⁾ HL L 287., 2005.10.28., 4. o.

- F. mivel a legtöbb AKCS-gazdaság olyan jogszabályokat léptetett életbe, amelyek széles körű garanciákat és lehetőségeket kínálnak a külföldi befektetők számára, beleértve a földterületek és ingatlanok tulajdonjogával kapcsolatos korlátozások csökkentését, valamint a devizakorlátozásokat, ezzel garantálva a külföldi befektetők számára a tőke és a nyereség hazatelepítésének jogát,
- G. mivel a legtöbb AKCS-gazdaság olyan jogszabályokat hozott, amelyek lehetővé teszik, hogy a külföldi befektetők részt vegyenek a privatizációs programokban, valamint számos adóösztönzőt kínál,
- H. mivel az AKCS-országok 210 kétoldalú befektetési megállapodást (BIT) kötöttek az EU tagállamaival, és egyre nagyobb számban teszik ugyanezt más fejlődő országokkal,
- I. mivel a további pénzügyi források rendelkezésre állása, beleértve a nagyobb volumenű FDI-beáramlást és a kereskedelmi lehetőségeket is, nagy jelentőséggel bír az AKCS-országok gazdasági és társadalmi stabilitása és fenntartható fejlődése szempontjából,

Az FDI jelentősége

- 1. miután szembesült azzal, hogy a fejlesztés hosszú távú finanszírozásához elégtelen források állnak rendelkezésre és a millenniumi fejlesztési célok 2015-ig történő megvalósítása rendkívül nehéznek tűnik, úgy ítéli meg, hogy az FDI vonzása kiemelkedő helyet kapott a gazdaság élénkítésére irányuló stratégiákban;
- 2. hangsúlyozza, hogy támogatni kell az AKCS-országokat a nagyobb FDI-beáramlás vonzásában és a megfelelő technológia átadásában, hogy erősítsék fejlődésüket és versenyképességüket;
- 3. úgy ítéli meg, hogy az FDI-vonzással kapcsolatos politikákat felül kell vizsgálni, és komolyan figyelembe kell venni a költségek és a haszon távlati alakulását, beleértve a környezeti degradációt is, valamint a társadalmi problémákat, és a nemzetgazdaság fenntartható fejlesztésére irányuló célkitűzésekhez való hozzájárulást;

Vállalati környezet

- 4. újfent megerősíti az AKCS-országok elsődleges felelősségét saját fejlődésükért, valamint a fejlesztési erőfeszítésekben vállalt nemzeti felelősség döntő jelentőségét, beleértve a tartós makrogazdasági stabilitást és az üzleti környezetet is;
- 5. hangsúlyozza a helyszínhez kapcsolódó tényezők, például a gazdasági és szociális infrastruktúra, az üzleti környezet, a helyi piaci feltételek, a források rendelkezésre állása, megelőző befektetésösztönző kezdeményezések és az eszközök rendelkezésre állása kritikus fontosságát a befogadó országban végrehajtandó befektetéssel kapcsolatos döntés befolyásolásában;
- 6. üdvözlö, hogy nagyobb figyelmet fordítanak a kormányzás és az átláthatóság megerősítésére annak biztosítása céljából, hogy a haszon eljusson a szegényekhez is;
- 7. hangsúlyozza, hogy sok AKCS-országnak az állami befektetések terén még mindig nagy lökésre van szüksége ahhoz, hogy áthidalja a régió magas szállítási költségeit, az általában kis piacokat, a mezőgazdaság alacsony termelékenységét, a kedvezőtlen agroklímátikus feltételeket, a nagy betegségterhet és a külföldi technológia lassú terjedését;

Az európai FDI ösztönzése

- 8. elismeri, hogy a befogadó ország ösztönzői – a vonzó tényezők – és a regionális együttműködés nagyobb pénzügyi stabilitást, jobb szakpolitikai koordinációt, fejlettebb infrastruktúratervezést és dinamikusabb szerkezetű ipari fejlődést teremthetnek, ami hozzájárul a belföldi és külföldi cégek számára kedvezőbb befektetési környezet létrejöttéhez;
- 9. felhívja az AKCS-országokat, hogy fokozatosan mélyítsék el regionális integrációs kezdeményezéseiket és a munkaerő-megosztást;
- 10. hangsúlyozza az anyaországbeli ösztönzők – a kényszerítő tényezők – kritikus fontosságát, amelyek körében többek között a piaci és kereskedelmi feltételek, az üzleti feltételek és a hazai kormányzati politika szerepelnek;

11. felhívja az EU tagállamait és az Európai Bizottságot, hogy magas szintű előírásokat tartsanak fenn az európai transznacionális vállalatok megfigyelésére és ellenőrzésére, különösen az érzékeny ágazatokban, biztosítva elszámoltathatóságukat a vállalati felelősségvállalás magas szintű normáival szemben, megosztva a szerzett információkat a befogadó ország politikai döntéshozóival, továbbá fegyelmi intézkedéseket és kompenzációs rendszereket kialakítva azokban az esetekben, ahol egyértelműen bizonyított a befogadó gazdaságnak okozott kár;
12. felhívja az EU tagállamait, hogy fogadják el az AKCS-országokban kínálkozó befektetési lehetőségek értékesítésének kollektív keretét, amellet, hogy ösztönzik a jelenleg Németországra, az Egyesült Királyságra, Belgiumra, Franciaországra és Hollandiára koncentrálódó kétoldalú befektetési megállapodások (BIT) kiterjesztését más országokra;
13. felhívja az EU tagállamait, hogy sürgősen fogadják el az innovatív befektetésösztönző intézkedések kollektív keretét, ideértve többek között a vállalkozásoknak és intézményeiknek nyújtandó kézzelfogható pénzügyi és egyéb ösztönzőket, amelyek arra irányulnak, hogy átadják a technológiákat az AKCS-országoknak, továbbá az AKCS-országokba befektető vállalatoknak nyújtandó adójóváírásokat; hangsúlyozza azonban, hogy ez nem helyettesítheti a fejlesztésfinanszírozást, és még kevésbé a kiszámítható ODA-t;
14. hangsúlyozza, hogy elemezni kell az FDI és a helyi befektetések összekapcsolódásának módját, valamint hogy strukturált vitára van szükség arról, hogy miképpen támogathatók a transznacionális vállalatok és a helyi cégek közötti összekapcsolódások, beleértve a köz- és magánszféra közötti párbeszéd ösztönzését a befektetési akadályok megszüntetése céljából;
15. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nem állnak rendelkezésre információk annak nemzeti és regionális következményeivel kapcsolatban, hogy befektetésre vonatkozó rendelkezéseket építenek be a gazdasági partnerségi megállapodásokba;
16. felkéri az Európai Bizottságot, hogy évente egyszer tájékoztassa az EU-ból származó FDI és a világ más részeiről érkező FDI arányáról;

A Cotonoui Megállapodás felhasználása az FDI ösztönzése érdekében

17. sürgeti az Európai Beruházási Bankot, hogy erősítse meg és javítsa a beruházási eszköz teljesítményét, hogy az eszköz életképes forrássá váljon a magánszektor számára az AKCS-országokban;
18. sürgeti a Cotonoui Megállapodás feleit, hogy a beruházási eszközhöz rendeljenek befektetésösztönző megbízást is, különösen azáltal, hogy jelenlegi megbízása mellett a közös vállalatok támogatásának eszközévé is teszik azt;
19. sürgeti az Európai Bizottságot és a Cotonoui Megállapodás feleit, hogy a 10. EFA keretében hozzanak létre megfelelő finanszírozással rendelkező AKCS befektetési garancia ügynökséget a Cotonoui Megállapodás 77. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint;
20. hangsúlyozza, hogy sürgősen újra meg kell határozni az AKCS-EU közös intézményeinek – Vállalkozásfejlesztési Központ és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Együttműködés Technikai Központja – szerepét és megbízását azzal a céllal, hogy a befektetés-előkészítést támogató megbízással ruházzák fel, ennek megfelelő többletfinanszírozással együtt;
21. felszólítja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy növeljék az AKCS nemzeti és regionális befektetésösztönző ügynökségeinek (IPA-k) nyújtott pénzügyi és technikai támogatást, beleértve azt is, hogy kifejezett megbízást adnak számukra a „külföldre irányuló befektetésekkel” kapcsolatban;
22. hangsúlyozza, hogy különösen az AKCS-EU együttműködés keretében foglalkozni kell azokkal a strukturális hiányosságokkal, amelyekkel az AKCS-országok szembesülnek az FDI-beáramlás vonzásával és megtartásával kapcsolatban; sürgeti a Cotonoui Megállapodás feleit, hogy fektessenek külön hangsúlyt az infrastruktúra fejlesztésére, a szociális és gazdasági befektetésekre és a felelősségteljes kormányzásra szánt források mobilizálására;
23. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az AKCS-államokba irányuló FDI-beáramlás várható növekedése – különösen a természeti erőforrásokat illetően – megfelelő szakpolitikai intézkedéseken és intézményeken keresztül kiegyensúlyozott fejlesztési hatást hozzon létre; felhívja az AKCS-államokat, hogy e tekintetben teljesítsék kötelezettségvállalásaikat, valamint felhívja a nemzetközi közösséget, hogy támogassa ezt a folyamatot;
24. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, a Világbanknak, az Európai Beruházási Banknak és az Afrikai Fejlesztési Banknak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

az egészségügyi ellátás és a gyógyszerek elérhetőségéről, különös tekintettel az elhanyagolt betegségekre

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. november 19-e és 22-e között ült össze Kigaliban (Ruanda),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 177–181a. cikkére,
- tekintettel az Európai Uniónak (EU) „A fejlesztési politikára vonatkozó európai konszenzusban” ⁽²⁾ meghatározott közös célkitűzéseire,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni országok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt (Cotonoui Megállapodás) ⁽³⁾, és a 2005. június 25-én Luxemburgban módosított partnerségi megállapodásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása felé való haladás felgyorsítása – Az Európai Unió hozzájárulása” című bizottsági közleményre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a köz- és magánszféra közötti partnerségek által a globális közjavak biztosításában betöltött növekvő szerepre az „Egészségügy és a szegénység csökkentése a fejlődő országokban” című bizottsági közleményben ⁽⁶⁾ meghatározottak szerint,
- tekintettel a Bizottság „A fejlődő országokban az egészségügy terén mutatkozó emberierőforrás-hiányra vonatkozó európai uniós cselekvési stratégia” című közleményére ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „Együtt az egészségért” című 2006. évi jelentésére a világ egészségügyi helyzetéről ⁽⁸⁾,
- tekintettel az 59. Világegészségügyi Közgyűlés (WHA) 2006. május 27-i, „Közegészségügy, innováció, alapvető egészségügyi kutatás és szellemi tulajdonjog: globális stratégia és cselekvési terv felé” ⁽⁹⁾ című állásfoglalására,
- tekintettel az európai és a fejlődő országok közötti klinikai kísérleti partnerségre (EDCTP),
- tekintettel az Európai Közösség 2006. december 18-án elfogadott kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjára (2007–2013) ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel 2004. február 19-i állásfoglalására a szegénységgel összefüggő betegségekről és a reprodukzív egészségről az AKCS-államokban a kilencedik EFA keretében (ACP-EU 3640/04/fin) ⁽¹¹⁾,
- tekintettel 2004. november 25-i, élelmiszersegélyezésről és élelmiszerbiztonságról szóló állásfoglalására (ACP-EU 3692/04/fin.) ⁽¹²⁾,
- tekintettel a fejlődő országokbeli legfőbb és elhanyagolt betegségekről szóló, 2005. szeptember 8-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽¹³⁾,
- tekintettel a Szociális és Környezetvédelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.083/07/fin.),

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2007. november 22-én Kigaliban (Ruanda).

⁽²⁾ A fejlesztésre vonatkozó európai konszenzus, I. rész, 1. szakasz, HL C 46., 2006.2.24.

⁽³⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 287., 2005.10.28., 4. o.

⁽⁵⁾ COM(2005)0132.

⁽⁶⁾ COM(2002)0129, 12. o.

⁽⁷⁾ COM(2005)0642.

⁽⁸⁾ http://www.who.int/whr/2006/whr06_en.pdf

⁽⁹⁾ Világegészségügyi Közgyűlés (WHA) 2006. május 24-i 59.24. sz. állásfoglalása.

⁽¹⁰⁾ HL L 412., 2006.12.30.

⁽¹¹⁾ HL C 120., 2004.4.30., 29. o.

⁽¹²⁾ HL C 80., 2005.4.1., 23. o.

⁽¹³⁾ HL C 192. E, 2006.8.17., 350. o.

- A. mivel az egészség alapvető jog és a fejlődés és a gazdasági jólét előfeltétele, így az egészségügyi szolgáltatások és a gyógyszerek elérhetőségének a fejlesztési politika középpontjában kell állnia,
- B. mivel az egészségügyi ellátás elérhetősége globális biztonsági és emberi jogi kérdés, hiszen a fertőző betegségek feltűnése és újjáéledése széles körben okozhat szegénységet, rokkantságot, megbetegedést és instabilitást, valamint gyorsan elterjedhet világszerte,
- C. mivel a millenniumi fejlesztési célok (MDG-k) 2015-ig történő eléréséhez szükséges előrelépés nem valósult meg, ami rávilágít arra, hogy ezek eléréséhez nagyobb kötelezettségvállalás szükséges;
- D. mivel 27 000 ember hal meg minden nap azért, mert nem jut hozzá alapvető gyógyszerekhez,
- E. mivel az évente bekövetkező 10 millió gyermekhalál 25 %-át olyan betegségek okozzák, amelyek védőoltásokkal megelőzhetők,
- F. mivel évente több mint 28 millió gyermek marad védőoltás nélkül életének első évében,
- G. mivel a három legtöbb halálos áldozatot szedő betegség, a HIV/AIDS, a malária és a tuberkulózis (tbc) mellett összesen mintegy egymilliárd ember – a világ népességének egy hatoda – érintett egy sor más betegség által,
- H. mivel az elhanyagolt betegségek között szerepel az afrikai trypanosomiasis (álomkór), a Buruli fekély, a Chagas-kór, a dengue-láz, a béléféreg, a csecsemőkori hasmenés, a leishmaniasis (kala-azar), a lepra, a lymphatic filariasis (elefantiázis), az onchocerciasis (folyami vakság), a schistosomiasis (métélyféreg-fertőzés) és a trachoma, csakúgy, mint a cukorbetegség, az elmebetegség és az epilepszia,
- I. mivel a létező kezelések korlátozottsága miatt az elhanyagolt betegségek okozta rokkantság és szegénység hatalmas terhet jelent, ám erre a területre arányait tekintve kevés kutatási támogatás jut, többek között uniós szinten,
- J. mivel a gyógyszerfejlesztési kutatás főleg a fejlett országokban értékesített gyógyszerekre és olyan betegségekre irányul, amelyekkel a fejlett világ szembesül,
- K. mivel több „transzlációs” kutatásra és fejlesztésre van szükség, amely továbbviszi a tudományos ismereteket és az alapkutatót a klinikai vizsgálatok és új termékek bejegyzése felé,
- L. mivel az egyidejű HIV-/tuberkulózis-fertőzés komoly veszélyt jelent – egyelőre a HIV fertőzöttek 0,5 %-ánál végeznek tbc-szűrést és a tbc-fertőzöttek 70 %-ánál HIV-tesztet –, ez pedig azt mutatja, hogy nagyobb pénzügyi támogatásra és több forrásra, valamint szorosabb együttműködésre van szükség az egyes betegségekre vonatkozó speciális programok és szolgáltatások között,
- M. mivel a több gyógyszerrel szemben rezisztens tbc-t (MDR tbc) igen nehéz diagnosztizálni és kezelni,
- N. mivel a világpiacon forgalomban a hamisított gyógyszerek aránya 6–10 %-ra tehető, és az Afrikában fogsztott gyógyszerek 25 %-át hamisítottak vélik,
- O. mivel a szexuális úton terjedő betegségek elleni küzdelem leghatékonyabb módja a megelőzés, valamint a családtervezés és az anyák egészségével és a reprodukív egészséggel kapcsolatos információk és szolgáltatások elérhetősége kölcsönösen fontos szerepet játszik a szegénység visszaszorításában és a HIV/AIDS ellen folytatott küzdelemben,

- P. mivel a hiányzó egészségügyi szakemberek számát összesen 4,3 millióra teszik, ideértve a világ legszegényebbjei közé számító 57 országban hiányzó 2,4 millió orvost, nővért és szülésznőt, a probléma pedig a vidéki területeken még súlyosabban jelentkezik,
- Q. mivel a fiatal lányok oktatáshoz való jobb hozzáférése és a női egészségügyi dolgozók nagyobb aránya két olyan tényező, amelyek ösztönzik a nőket az egészségügyi szolgáltatások igénybevételére,
- R. mivel a segély gyakran túl rövid távú és kiszámíthatatlan ahhoz, hogy az egészségügyi ágazat hosszabb távú és visszatérő költségeit támogassa és a közreműködő nemzetközi szervezetek nagy száma miatt bonyolult lehet, valamint nem mindig esik egybe a kormányok prioritásaival és kapacitásfejlesztési törekvéseivel,
- S. mivel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és a Világbank politikái néha súlyos akadályokat állítanak a szegény országok elé azzal, hogy túl merev szabályokat vezetnek be a közkiadásokra, amelyek összeegyeztethetetlenek az egészségügyre, a vízellátásra és a higiéniaira vonatkozó millenniumi fejlesztési célok elérésével,

Az egészségügy kiemelt jelentősége

1. sürgeti az AKCS-országokat, hogy éves állami kiadásaik 15 %-át fordítsák az egészségügyre (abujai nyilatkozat ⁽¹⁾), valamint az Európai Uniót, hogy teljesítse az Európai Parlamentnek azt a célkitűzését, mely szerint a pénzügyi támogatási kötelezettségvállalások 20 %-át egészségügyre és oktatásra kívánja fordítani;
2. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak tartaniuk kell magukat azon ígéretükhöz, hogy nemzeti jövedelmük 0,7 %-át külföldi segélyekre fordítják, és biztosítják e segélyek koordinálását, kiszámíthatóságát és azt, hogy hosszú távon rendelkezésre bocsátják ezeket;
3. felszólítja az EU-t, az IMF-t és a Világbankot, hogy ne vezessenek be túl merev szabályokat a közkiadásokra, és támogatási feltételeken, technikai tanácsadáson és kereskedelmi megállapodásokon keresztül ne támogassák a közszolgáltatások nem megfelelő piaci reformjára való törekvést;
4. úgy véli, hogy az egészségügy sokkal lényegesebb elemként kell, hogy szerepeljen a tizedik Európai Fejlesztési Alaphoz kidolgozott országos stratégiai dokumentumokban, a szegénység csökkentésére irányuló stratégiai dokumentumokban és a középtávú kiadási keretekben, és ezek költségvetéseiben is, valamint ezeknek a dokumentumoknak és kereteknek biztosítaniuk kell azt, hogy az elemzések, amelyeken alapulnak, hatással legyenek az egészségügyi ágazatban folyó munka súlyponti kérdéseinek kialakítására;
5. hangsúlyozza a nemzeti politikai vezetés és elszámoltathatóság fontos szerepét és felhívja az AKCS-országok kormányait és a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy bevonja a civil társadalmat, valamint az érintett és a társadalom periferiájára szorult közösségeket a politika kidolgozásába és megvalósításába;
6. úgy véli, hogy a támogatási kötelezettségvállalások esetében tekintetbe kell venni az országok általános egészségügyi helyzetét és eredményeit is, nem csak a HIV/AIDS-t, a tbc-t és a maláriát;
7. támogatja a világ egészségügyi helyzetéről szóló 2006. évi jelentésben megfogalmazott ajánlást, amely szerint az egészségügyre szánt nemzetközi fejlesztési segélyek 50 %-át az egészségügyi rendszerek megerősítésére, a fennmaradó 50 %-ot pedig a munkaerő fejlesztésére kell fordítani;
8. egyetért azzal, hogy erősíteni kell az AKCS-országok egészségügyi rendszereit olyan megközelítések keretében, mint a létfontosságú és generikus gyógyszerekhez való hozzáférés, a bürokrácia csökkentése ésszerűsített irányítás révén, a költséghatékonyság növelése, a hatékonyság javítása újrászervezett szolgáltatásokon és decentralizált egészségügyi szolgáltatásokon keresztül, valamint a források jobb elosztása, hogy jobban kezeljék a népesség szükségleteit;

(¹) A 2001. április 27-én elfogadott abujai nyilatkozat a HIV/AIDS-ről, a gümőkórról és más fertőző betegségekről.

9. támogat minden olyan beavatkozást, amelynek célja a létfontosságú gyógyszerekhez való hozzáférés javítása, különösen az AKCS-országok szegény és rászoruló közösségei számára;
10. ösztönzi a nemzeti egészségügyi szabályozási keretrendszerek és minőségbiztosítási rendszerek létrehozását és megerősítését, amelyek az állami és magán egészségügyi és orvosi szolgáltatók tevékenységeivel kapcsolatos tervezés és felügyelet ésszerűsítésének eszközei;
11. hangsúlyozza, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerségek, az állami fejlesztési partnerségek, valamint az észak-dél és dél-dél partnerségek pozitív szerepet játszhatnak az egészségügyi ágazat megerősítésében, különösen a gazdasági fejlődésben elmaradt és fejlődő országokban;

Megelőzés

12. hangsúlyozza, hogy a kormányzati politikának a betegségek megelőzésére kellene alapulnia oltási kampányok, ételmezés-biztonság (táplálkozás), a tiszta ivóvíz biztosítása, jó közegészségügy, a dohányzást és alkoholfogyasztást ellenőrző programok, valamint a higiénia, a biztonságos nemi élet, az egészséges életmód ösztönzése és egyéb felvilágosító kampányok révén;
13. hangsúlyozza, hogy a fertőző betegségeket a leghatékonyabb módon tájékoztatással és oltásokkal lehet megelőzni és kontrollálni, és hogy a fejlődő országokban jelentős távlat van a fokozottabb lefedettségre a meglévő oltóanyagokkal, valamint az új és ritkán használt oltóanyagok bevezetésére, továbbá jobb, a fejlődő országok számára megfelelő oltási rendszer kiépítésére;
14. megelőző intézkedések megtételére hív fel, ideértve a tartós, rovarirtóval kezelt maláriaszúnyog elleni hálók fokozottabb elterjesztését, a pangó vizeket előídező okok megszüntetését, a tünetek felismerését célzó képzést, a HIV-betegek tbc-vizsgálatát és a tbc-betegek HIV-vizsgálatát, nemi/reproduktív egészségvédelmi és HIV/AIDS programokat, a hozzájuk tartozó felszereléssel;
15. bátorítja a gyógyszergyártó vállalatokat, hogy növeljék a hozzáférést a létfontosságú és megfizethető gyógyszerekhez az AKCS-országokban, külön összpontosítva az elhanyagolt betegségekre;

Kapacitás és infrastruktúra

16. úgy véli, hogy az egészségügyi helyzet eredményeinek javításához kulcsfontosságúak az egészségügyi infrastruktúra és a logisztikai láncok, ideértve a személyzetet, a klinikákat és kórházakat, a gyógyszerek és oltások terjesztési és elosztási csatornáit;
17. felhív, hogy tegyenek az egészségügyi rendszerek helyreállítására, felépítésére és megerősítésére irányuló újabb erőfeszítéseket az éves költségvetés megnövelésével és az EU segítségével, hogy javuljon a minőségi szolgáltatásokhoz, a diagnosztikához, az oltásokhoz és gyógyszerekhez való hozzáférés, különösen a szegény és veszélyeztetett csoportok számára;
18. üdvözli a globális egészségügyi partnerségek, például a Globális Szövetség a Vakcinákért és az Immünizációért (GAVI) és az AIDS, a tuberkulózis és a malária elleni küzdelem globális alapja (GFATM) keretében a fejlődő országokban az egészségügyi rendszerek megerősítésének támogatása érdekében tett erőfeszítéseket;
19. felhív a megfelelő diagnosztikához, biztonságos, elérhető és megfelelő gyógyszerekhez, biztonságos vérvételi módszerhez és a biztonságos vérellátáshoz való gyors helyi hozzáférést elősegítő kezdeményezésekre a hozzájuk tartozó képzéssel, technikai segítséggel és infrastruktúrával többek között a vidéki térségekben, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy valamennyi oltási program megállítsa az orvosi technológia ismételt felhasználását;
20. megállapítja, hogy megbízható adatok gyűjtésével és döntő fontosságú egészségügyi paraméterek ellenőrzésével lehetővé válik a tényeken alapuló politikai fejlődés, amely még hatékonyabbá tud válni;
21. támogatja az Egészségügyi Világszervezet (WHO) előminősítő programját, amely új, alapvető fontosságú gyógyszerek értékelésére és beszerzésére, valamint a kapacitásbővítés megerősítésére irányul;

22. üdvözlí a fejlődő országokban az egészségügy terén mutatkozó emberierőforrás-hiányra vonatkozó európai uniós cselekvési stratégiáról szóló bizottsági közleményt, és felszólít az intézkedések fokozására ezen a területen; megismétli, hogy szükség van az egészségügyi dolgozók jobb munkakörülményeinek kialakítására, továbbképzésük és szakmai előmenetelük biztosítására, ösztönzők kidolgozására azért, hogy állásukban megmaradjanak, valamint ikerintézményi együttműködési és csereprogramok kialakítására;
23. sürgeti az AKCS-országok kormányait, hogy az egészségügyben és oktatásban, valamint a foglalkoztatottak jogállásában a nemek közötti egyenlőség érvényesítésével tegyék igazságosabbá a társadalmat, továbbá erősítsék a nők társadalmi státuszát és autonómiáját, mégpedig úgy, hogy az egészségügyi szektorban a humán erőforrás-fejlesztésben és a szakmai előmeneteli lehetőségekben a nőkre és lányokra összpontosítsanak;
24. ösztönzi az EU-t, hogy dolgozzon ki és alkalmazzon az egészségügyi dolgozók etikus munkaerő-toborzásáról szóló uniós magatartási kódexet és támogassa az egész világra érvényes kódex létrehozását, hogy megakadályozzák az agyelszívást a fejlődő országokból a fejlett országokba; úgy véli, hogy uniós és nemzetközi segítséggel kell biztosítani az emberi erőforrások hosszú távon történő finanszírozását, amely az egészségügyi rendszerbe történő befektetésnek tekintendő;
25. úgy véli, hogy a vízellátásba, szennyvízelvezetésbe és infrastruktúrába történő befektetés, valamint az egészség, a tiszta víz, a szennyvízelvezetés és a higiénia közti kapcsolat tudatosítása döntő fontosságú a víz útján terjedő betegségek elleni küzdelemhez és az egészségügyi rendszerek jó teljesítményéhez;

Kutatás és fejlesztés

26. üdvözlí a Világegészségügyi Közgyűlés (WHA) közegészségügyről, innovációról, alapvető egészségügyi kutatásról és a szellemi tulajdonjogról szóló állásfoglalásának elfogadását, amely elősegíti, hogy meg lehessen határozni, melyek a fejlődő országokra vonatkozó egészségügyi kutatások igényei és prioritásai;
27. üdvözlí, hogy az EU kutatásra vonatkozó hetedik keretprogramjában szerepelnek az elhanyagolt betegségek és hangsúlyosan megjelenik a transzlációs kutatás; felkéri a Bizottságot, hogy támogassa azokat az intézményeket, amelyek hajlandóak együttműködni az ezekre a szektorokra irányuló közegészségügyi kezdeményezésekben, és garantálja, hogy az államilag finanszírozott kutatás keretében kifejlesztett új gyógyszerek mindenki számára hozzáférhetőek maradjanak;
28. rámutat, hogy az uniós és nemzetközi szinten megnövekedett politikai elkötelezettséget most hosszú távú pénzügyi támogatásnak, és a partnerországok, a tudomány és az ipar közötti nagyobb fokú együttműködésének kell kísérnie, hogy az új diagnosztikai eszközök, a biztonságos és hatékony gyógyszerek kifejlesztésében eredmények szülessenek;
29. elismeri az európai és a fejlődő országok közötti klinikai kísérleti partnerség (EDCTP) szerepét az új gyógyszerek és oltóanyagok, a betegség és járvány sújtotta országok helyi klinikai, etikai és társadalmi körülményeikhez igazított klinikai kísérleteinek megszervezésében, és kéri, hogy az EDCTP tevékenységi körét szélesítsék ki a többi elhanyagolt betegség és a klinikai fejlesztés egyéb fázisainak bevonásával (I. és IV. szakasz);
30. felhív arra, hogy a gyógyszerek klinikai vizsgálatainak kialakításakor jobban vegyék figyelembe a nemi szempontokat; hangsúlyozza, hogy az orvosi kutatók körében növelni kell a tudatosságot a nők és férfiak eltérő életmódjával és életkörülményeivel kapcsolatban, hogy ezt figyelembe vegyék az új gyógyszerek és oltóanyagok fejlesztése során;
31. támogatja a helyi kutatás, a klinikai kísérletek és a gyártási kapacitás megerősítését, beleértve a generikus gyógyszereket gyártó regionális és nemzeti iparágak fejlesztését az érintett területeken, valamint integrált projektek kialakítását, az új betegségek azonosításától kezdve az új gyógyszerek fejlesztéséig és gyártásáig, és olyan operatív és egészségügyi rendszereket bevonó kutatásra hív fel, amely a beavatkozások hatékonyabb alkalmazására irányul, figyelembe véve a gyógyszerek felírását, használatát, hozzáférhetőségét, megfizethetőségét és elosztását érintő kulturális különbségeket is;
32. olyan intézkedések előmozdítására hív fel, amelyek a gyógyszerekhez való hozzáférést és azok megfizethetőségét javítja, beleértve az oltóanyagokra vonatkozó többszintű árrendszert, adományokat, árengedményt, innovációs díjat, adójóváírást, különböző ösztönzőket, előzetes vásárlási kötelezettséget és előzetes piaci kötelezettségvállalást, melynek során az adományozó külön kötelezettséget vállal az előzetesen megállapított szabályoknak megfelelő oltóanyagok vásárlásának támogatására; valamint a gyártási technológia és a szaktudás átadását a betegség és járvány által sújtott országok számára;

33. üdvözli az olyan innovatív megközelítéseket, mint például az előzetes piaci kötelezettségvállalások, amelyek felgyorsítják a gyógyszerek és oltóanyagok gyártásának fejlesztését és fokozását a fejlődő világ számára;
34. úgy véli, hogy a gyógyszerek felülvizsgálatának és törzskönyvezésének a betegséggel/járvánnyal sújtott ország prioritásaihoz kell igazodnia, és különleges eljárásokat kell alkalmaznia az elhanyagolt betegségekre kifejlesztett gyógyszerek költség-haszon arányának jobb értékelésére;
35. úgy véli, hogy a köz- és magánszféra közötti fejlesztési partnerségek (PDP-k) sikeres modellként szolgálnak a gyógyszeripar és a közcélú kutatás közti együttműködés kiépítéséhez az innovatív terápiás módszerek fejlesztése és a kapacitásbővítés megerősítése céljából;
36. emlékeztet a fejlődő országok azon jogára, hogy a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló egyezményben (TRIPS) számukra biztosított rugalmassággal éljenek – főként a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) piacára nem alkalmazható, nem kifizetődő területeken –, miközben a szellemi tulajdon védelmében keresztül folyamatosan ösztönöznek és a gyógyszerek bejegyzésével és forgalmazásával kapcsolatos szabályozási kérdésekkel foglalkoznak; úgy véli, hogy ezek a jogok hasznosak lehetnek az új gyógyszerek engedélyezésével és a szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatban a gyógyszeriparral folytatott jogvitákban, amikor kényszerítő erejű, közérdekű egészségügyi kérdések forognak kockán;
37. kiemeli Brazília legutóbbi példáját, amely a TRIPS-egyezmény által megengedett valamennyi lehetőséget kihasználja a gyógyszerek kötelező engedélyezésével és a szellemi tulajdonjogok egyéb szempontjaival kapcsolatban;
38. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes AKCS-kormányok gyógyszerészeti hatóanyagokra, kész gyógyszeripari termékekre és oltóanyagokra díjat, behozatali vámot és adót vetnek ki és a gyógyszerek emiatt válnak megfizethetlenné a szegény közösségek számára; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja ezt meg és ösztönözze a kormányokat, hogy az ilyen típusú adókat töröljék el;
39. hangsúlyozza a receptre felírt gyógyszereknek való megfelelés fontosságát a rezisztencia csökkentése érdekében, és – amikor erre lehetőség adódik – ösztönzi a rövidebb ideig tartó gyógyszeres kezelést, valamint a kombinált és fix dózisokat;
40. felhívja az AKCS-országokat és az EU-t, hogy a gyógyászati termékek és anyagok hatékony minőségbiztosításának támogatásával, a vámhatóság és a rendőrség közötti együttműködés fokozásával és a hamisított gyógyszerek gyártását és eladását bűncselekménnyé nyilvánító nemzetközi egyezmény elősegítésével fokozza a gyógyszerhamisítás elleni erőfeszítéseit;
41. felhívja az AKCS-országokat, hogy kötelezzék el magukat a malária leghatékonyabb gyógymódként elismert artemisinin-alapú kombinált terápia (ACT) mellett és gyorsítsák fel annak bevezetését; valamint felhívja az adományozókat az ACT-alapú szerek finanszírozására és azok vásárlásának, előminősítésének és gyártásának támogatására;
42. hangsúlyozza a fejlett és fejlődő országok közös érdekét például az antimikrobiális rezisztencia ellenőrzésében és az influenza elleni jobb antivírusok és oltóanyagok megtalálásában; rámutat arra, hogy az elhanyagolt betegségekre irányuló kutatásnak pozitív kiegészítő következményei lehetnek más betegségek megértésében: például az oltóanyagokra és az immunitásra irányuló kutatás javíthatja az – Európában egyre több embert érintő – allergiás zavarokkal kapcsolatos ismereteket;
43. sürgeti, hogy hajtsák végre a tbc megállítására vonatkozó átfogó tervet, és úgy véli, hogy a tbc kimutatásához sürgősen szükség van olyan új és gyors diagnosztikai vizsgálatokra, ideértve a több gyógyszerrel szemben rezisztens tbc-törzseket is, amelyek korlátozott anyagi eszközökkel rendelkező közegben is megfelelőek, és lépéseket sürget annak biztosítása érdekében, hogy a fejlesztés alatt álló összes tbc gyógyszert próbálják ki több gyógyszerrel szemben rezisztens betegeken;
44. úgy véli, hogy a HIV/AIDS által képviselt csapással a mindenki számára hozzáférhető megelőzés, kezelés és gondozás – ideértve a vírusellenes gyógyszereket, az önkéntes tanácsadást és szűrővizsgálatot –, valamint a baktériumölő szerek és oltóanyagok fejlesztésére irányuló újbóli erőfeszítések révén kell foglalkozni;

45. felhívja a nemzetközi adományozó közösséget, hogy támogassa a WHO-t és annak megelőzésre irányuló kemoterápiás stratégiáját, amely a jó minőségű féreghajtó gyógyszerek (albendazol, ivermectin, praziquantel) megfelelő és megbízható készletei elérhetőségének javítását tűzte ki célul, hogy megelőzze és kezelje a parazitás féreg-fertőzéseket és létrehozzon egy átfogó beszerzési szolgálatot;
46. felhívja az AKCS-országokat és az EU-t, hogy az elsődleges gondozás és a közösségi alapú rehabilitáció, a közvélemény és a szakemberek tájékoztatása révén, valamint a megbélyegzés és a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemmel kötelezzék el magukat az elmebetegséggel, az idegrendszer rendellenességeivel és sérüléseivel sújtott betegek ellátásának megerősítése mellett;
47. úgy véli, hogy a cukorbetegséget és a hozzá hasonló eseteket diagnosztizálni, kezelni és ellátni képes szolgálat sok ember életét meg tudná menteni és csökkentené a rokkantságot; és úgy véli, hogy ki kellene terjeszteni főként az inzulinhoz és más gyógyszerekhez való hozzáférést, és kiépíteni a szakemberi hálózatot, valamint kialakítani a képzésüket;
48. felhívja az AKCS-országok kormányait és a Bizottságot, hogy támogassák a szülészeti fisztula megelőzését és gyógyítását célzó programokat, ideértve a házasságkötéshez törvény szerint szükséges életkort meghatározó rendelkezések tiszteletben tartását, a szülészeti ellátáshoz való általános hozzáférhetőséggel és a reprodukzív egészséggel kapcsolatos felvilágosítást, valamint a kezelésem átesett leányok és nők társadalmi visszailleszkedését;
49. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, a WHO-nak, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, a Világbanknak és az IMF-nek.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a természeti csapásokról az AKCS-államokban: európai uniós készenléti finanszírozás (EFA-források) és segélyek (ECHO-források)

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. november 19-e és 22-e között ült össze Kigaliban (Ruanda),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Cotonoui Megállapodásra, és különösen annak 30. cikkére (regionális együttműködés) és 32. cikkére (környezet és természeti erőforrások),
- tekintettel az Új Partnerség Afrika Fejlesztéséért (NEPAD) környezetvédelmi kezdeményezésére,
- tekintettel az éghajlatváltozásról és a fejlesztésről szóló határozatra és a „Zöld sövény a Szaharának” kezdeményezés végrehajtásáról szóló határozatra, amelyeket az AU Közgyűlése fogadott el 2007. január 29–30-i ülészakán,
- tekintettel az AKCS Miniszterek Tanácsa által a 2004. május 4–5-én Gaborone-ban (Botswana) tartott 79. ülészakon elfogadott 3. sz. határozatra, amely megerősítette az elsivatagodással kapcsolatos politikák és a száraz földterületekkel kapcsolatos kérdések általános érvényesítésének szükségességét, hogy kezeljék a fenntartható gazdálkodással kapcsolatos kritikus ügyeket, mint például az aszályok, az erdőirtás és a vízforrások kérdése,
- tekintettel az AKCS állam- és kormányfői által a 2004. június 23–24-én Maputóban (Mozambik) tartott 4. csúcstalálkozón elfogadott 3/LXXIX/04 sz. határozatra, amely hangsúlyozta, hogy az AKCS-államok, azok régiói és lakossága rendkívül kiszolgáltatottak a természeti csapásokkal és az azokhoz kapcsolódó környezeti problémákkal szemben, valamint bátorította a feleket, hogy vállaljanak kötelezettséget az e problémák leküzdésére irányuló megelőző kezdeményezések támogatására,

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2007. november 22-én Kigaliban (Ruanda).

- tekintettel a 2007. március 8–9-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire, amelyek hangsúlyozták az arra irányuló stratégiai célkitűzés megvalósításának fontosságát, hogy a globális átlaghőmérsékletet úgy korlátozzák, hogy az legfeljebb 2 °C-kal haladja meg az iparosodás előtti szintet,
 - tekintettel az EU, Kanada és Japán által a G8-ak 2007. júniusi heiligendammi ülésén elfogadott megállapodásra, amely szerint 2050-ig legalább a felére csökkentik a globális CO₂-kibocsátást,
 - tekintettel a 2007-ben Nobel-békedíjjal kitüntetett, éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi bizottság (IPCC) jelentéseire, és különösen az IPCC II. munkacsoportjának „Hatások, alkalmazkodás és sebezhetőség” című negyedik értékelő jelentésére,
 - tekintettel a 2005. évi millenniumi ökoszisztéma értékelő jelentésre, amely a Föld több természeti erőforrásának felhasználását és degradálódását tanulmányozza,
 - tekintettel az ENSZ éghajlatváltozásról szóló keretegyezményére (UNFCCC) és annak Kiotói Jegyzőkönyvére,
 - tekintettel az Agenda 21-re, a környezetről és a fejlődésről szóló riói nyilatkozatra és a fenntartható erdőgazdálkodás alapelveiről szóló nyilatkozatra, amelyeket az 1992. június 3–14-én Rio de Janeiróban (Brazília) tartott, az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciáján több mint 178 kormány elfogadott, és amelyek elveit a Johannesburgban (Dél-Afrika) 2002. augusztus 26-a és szeptember 4-e között tartott, a fenntartható fejlődésről szóló világ-csúcstalálkozón (WSSD) kifejezetten megerősítették,
 - tekintettel az elsivatagodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezményre, amelyet 1994. június 17-én fogadtak el Párizsban, és amely 1996. december 26-án lépett hatályba,
 - tekintettel a természeti csapások kockázatának csökkentéséről (DRR) 2005. január 18–22-én tartott világkonferencia zárójelentésére, és különösen a „2005–2015-ös Hyogói cselekvési keret: A nemzetek és közösségek rugalmas hozzáállásának kialakítása a természeti csapásokkal szemben” c. dokumentumra,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2002. december 20-i, „A jokohamai stratégia felülvizsgálata és cselekvési terve a biztonságosabb világ érdekében – iránymutatások a természeti csapások megelőzésére, a felkészülésre és a hatások mérséklésére” című 57/256. sz. határozatára, valamint az ENSZ „Barbados plus 10” elnevezésű, a kis fejlődő szigetállamokról szóló nemzetközi ülésére (SIDS), amelyet 2005. januárjában tartottak Mauritiuson,
 - tekintettel az 1999. április 1-jén Strasbourgban elfogadott, az AKCS-EU együttműködési keret összefüggésében az éghajlatváltozásról és kis fejlődő szigetállamokról szóló állásfoglalására ⁽¹⁾, a 2004. február 19-án Addisz-Abeában elfogadott, a Csendes-óceánon, az Indiai-óceánon és a karibi térségben a ciklonok által okozott károkról és a természeti csapásokra adott gyors válasz szükségességéről szóló állásfoglalására ⁽²⁾, a 2004. november 25-én Hágában elfogadott, a karibi térségben pusztító hurrikánok okozta károkról szóló állásfoglalására ⁽³⁾ és a 2005. november 24-én Edinburgban elfogadott, a természeti katasztrófák okairól és következményeiről szóló állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel Szociális és Környezetvédelmi Bizottsága jelentésére (APP/3802/05),
- A. mivel a természeti csapások és a természeti erőforrások kimerülése súlyos veszélyt jelent a szegénység csökkentésére és a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására,
- B. mivel az AKCS-országok elhanyagolható mértékben járulnak hozzá az éghajlatváltozás okaihoz, ugyanakkor ők szenvedik meg legsúlyosabban annak következményeit; mivel az éghajlatváltozás lassíthatja a fenntartható fejlődés irányába tett előrelépések ütemét, vagy közvetlenül a hátrányos hatásoknak való nagyobb kitettségen keresztül, vagy pedig közvetve, az alkalmazkodási kapacitás romlásán keresztül,

⁽¹⁾ HL C 271., 1999.9.24., 30. o.

⁽²⁾ HL C 120., 2004.4.30., 44. o.

⁽³⁾ HL C 80., 2005.4.1., 36. o.

⁽⁴⁾ HL C 136., 2006.9.6., 22. o.

- C. mivel a természeti csapások hatása különösen hátrányos a fejlődő országokra, mivel megfordítja a fejlesztési együttműködés előnyös hatásait, akadályozza a további növekedést és a szegénység felszámolását, és súlyos veszteségeket okoz a biodiverzitásban,
- D. mivel az AKCS-államok előtt álló kulcsfontosságú kihívás, hogy a természeti csapások kockázatának csökkentésére, a helyreállításra és irányításra irányuló nemzeti és regionális tevékenységek kialakításával és erősítésével hatékonyan kezeljék a természeti csapások hosszú távú hatásait,
- E. mivel az AKCS-országok az ökoszisztéma szempontjából sokféle szolgálatot tesznek a világnak, anélkül, hogy ezért méltányos ellentételezést kapnának,
- F. mivel az új kutatások megerősítik, hogy Afrika az egyik leginkább kiszolgáltatott kontinens az éghajlat változékonyságával szemben a többszörös megpróbáltatások és az alacsony alkalmazkodóképesség miatt; mivel 2020-ra az előrejelzések szerint 75–250 millió afrikai lesz kitéve az éghajlatváltozásnak betudható fokozott vízhiánynak; mivel a mezőgazdasági termelés, a halászat és az élelmiszerhez való hozzáférés az előrejelzések szerint szintén súlyos veszélybe kerül,
- G. mivel az éghajlatváltozás következtében az előrejelzések szerint 2050-re olyan szintre csökkennek a vízforrások, hogy már nem lehet teljesíteni a szükségleteket számos kis szigetállamban, például a karibi térségben, az Indiai-óceánon és a Csendes-óceánon, melyek különösen kiszolgáltatottak a tengerszint emelkedésének és a természeti csapásoknak,
- H. mivel a 21. század vége felé az előrejelzések szerint a tengerszint emelkedése érinteni fogja az alacsonyan fekvő part menti területeket, ahol nagyszámú népesség lakik, és ezt várhatóan áradások, árhullámok, erózió és más part menti veszélyek súlyosbítják, amelyek hatást gyakorolnak a helyi erőforrásokra és a turizmusra, veszélyeztetik a településeket, a létesítményeket és az alapvető infrastruktúrát,
- I. mivel a nem éghajlati jellegű megpróbáltatások növelhetik az éghajlatváltozással és természeti csapásokkal szembeni kiszolgáltatottságot azzal, hogy csökkentik az ellenálló képességet, és csökkenthetik az alkalmazkodóképességet, valamint a megelőző és mérséklő intézkedések hatásait, mert a forrásokat egymással versengő szükségletekre fordítják,
- J. mivel a fenntarthatóság elősegítésére és az éghajlatváltozással és a természeti csapásokkal szembeni kiszolgáltatottság csökkentésére irányuló tervek közül kevés tartalmazta az alkalmazkodóképesség előmozdítását,
- K. mivel a természeti csapások kockázatának csökkentése elsődlegesen nemzeti felelősség, és mivel megerősített együttműködésre és partnerségre van szükség regionális és nemzetközi szinten,
- L. mivel a környezetvédelmi ügyeket, a természeti csapásokra való felkészültséget és azok megelőzését, valamint az éghajlatváltozás hatásainak mérséklését nem érvényesítették általánosan az EK valamennyi segélyprogramjában és az azokhoz kapcsolódó eszközökben, noha ezek valamennyi ország számára fontosak,
- M. mivel az energiabiztonság előmozdítására irányuló politikák és más hatásmérséklő erőfeszítések az elkövetkező évtizedekben nagy hatást gyakorolnak az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának alacsonyabb stabilizációs szinten tartásával kapcsolatos lehetőségekre,
- N. mivel a tiszta fejlesztési mechanizmuson (CDM), a Globális Környezetvédelmi Eszközön (GEF) és a technológiaátadásra nyújtott fejlesztéstámogatáson keresztül beáramló pénzügyi eszközök eddig korlátozottak voltak, és földrajzilag egyenetlenül oszlottak el,
- O. mivel a fejlődési pálya módosításával a fejlődés fenntarthatóbbá tétele nagy mértékben hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez, azonban a végrehajtás forrásokat tehet szükségessé a többszörös akadályok áthidalása érdekében,
1. hangsúlyozza azokat a veszélyeket, amelyeket a természeti csapások és az éghajlatváltozás jelentenek a fenntartható fejlődésre, a szegénység felszámolására és a millenniumi fejlesztési célok elérésére; hangsúlyozza továbbá a 7. millenniumi fejlesztési célkitűzés fontosságát a környezet fenntarthatóságának biztosításában;

2. megállapítja a természeti csapások számának és gyakoriságának növekedését, azok pusztító hatását és a szegény emberek jelentős kiszolgáltatottságát ezekben a helyzetekben; hangsúlyozza, hogy egyre nehezebb különbséget tenni a természeti és az ember által okozott katasztrófák között, amikor is a kockázatokat nem csak a természeti veszélyek határozzák meg, hanem az emberi tevékenység és a tervezés hiánya is;
3. hangsúlyozza, hogy hatékony globális válaszokat kell adni az AKCS-országokban a természeti csapások által okozott problémákra, amiben az iparosodott országoknak kell felelősséget vállalniuk, és vezető szerepet kell játszaniuk az üvegházhatást okozó gázok hatásainak leküzdésében is, amelyek hozzájárultak az éghajlatváltozáshoz;
4. felkéri az AKCS- és EU-államok kormányait és parlamentjeit annak biztosítására, hogy a természeti erőforrások kiaknázása ne okozzon nagy ökológiai egyensúlyhiányt; ezzel kapcsolatban aggodalommal jegyzi meg, hogy a túlzott fakivágás és az illegális fakitermelés elsivatagodáshoz és éghajlatváltozáshoz vezethet, amivel szemben felelős és hatékony erdészeti politikával, megfelelő újraerdősítési gyakorlatokkal és fenntartható mezőgazdasági gyakorlatokkal kell fellépni; felszólítja a természeti erőforrásokat kiaknázó vállalatokat, hogy tartsák be a környezetvédelmi előírásokat és szabályokat;
5. tudomásul veszi az éghajlatváltozás következményeit és kihívásait, azaz a szélsőséges éghajlati feltételek és a csökkenő természeti erőforrások formájában jelentkező következményeket és kihívásokat, amelyek súlyos fejlődési és biztonsági következményekkel járnak, például a kiszolgáltatottság növekedése, a természeti erőforrásokért vívott konfliktusok és a természeti csapások által kiváltott migráció; hangsúlyozza ezért, hogy a természeti csapások kockázatának csökkentése keretében foglalkozni kell az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással;
6. megjegyzi, hogy a természeti csapások nagy léptékű népességmozgásokhoz vezethetnek, és elismeri, hogy a természeti csapások kockázatának csökkentése ugyan mindenekelőtt nemzeti felelősség, azonban az AKCS- és EU-államok kormányainak feladata, hogy szolidaritást tanúsítsanak az érintett nemzetekkel szemben;
7. rámutat a WHO figyelmeztetéseire azzal kapcsolatban, hogy milyen rendkívül nagy kockázatot jelent a globális felmelegedés az egészségre a déli országokban, különös tekintettel a maláriára és a látásra, és fellépést sürget, hogy támogassák az ezeknek a súlyos egészségügyi problémáknak a megelőzésére, orvoslására és kezelésére irányuló intézkedéseket;
8. felszólít arra, hogy vezessenek be határidőkhöz kötött átfogó stratégiát, melynek célja, hogy a természeti csapások kockázatának csökkentését, a természeti csapásokra való felkészültséget és az éghajlatváltozási stratégiákat általánosan érvényesítsék valamennyi nemzeti fejlesztési tervben, uniós fejlesztési politikában és humanitárius segítségnyújtásban; hangsúlyozza, hogy ezeket a stratégiákat egy hosszú távú, a természeti csapásokkal szembeni kiszolgáltatottságra irányuló megközelítés keretében támogatnia kell a civil társadalomnak, a helyi közösségeknek és a hatóságoknak;
9. felszólítja az EU tagállamait, hogy támogassák az AKCS-országokat az embereket középpontba helyező, a természeti csapások kockázatának csökkentésére, az éghajlatváltozási és a válsághelyzetek megelőzésére irányuló tervek kialakításában, amelyeknek magukban kell foglalniuk a mérséklő és alkalmazkodási stratégiákat, a korai előrejelző rendszereket, a természeti csapásokra való felkészülési és evakuálási stratégiákat, a vészhelyzeti biztonsági övezeteket, biztosítási rendszereket és a humanitárius erőforrások gyors elosztására szolgáló finanszírozást; felhívja továbbá az AKCS-országokat annak biztosítására, hogy ezek az intézkedések a végrehajtás céljából erős intézményi alapokon nyugvó nemzeti és helyi prioritások legyenek, és vegyék figyelembe a kiszolgáltatott csoportok szükségleteit;
10. felhívja az EU-t, hogy legalább 10 % többletfinanszírozást utaljon ki a humanitárius segítségnyújtás költségvetése számára a természeti csapások kockázatának csökkentése céljából és abból a célból, hogy jelentősen növelje a természeti csapások kockázatának csökkentésére, valamint az éghajlatváltozás mérséklésére és az alkalmazkodásra szánt forrásokat a fejlesztési segélyek költségvetése keretében, anélkül, hogy veszélyeztetné a többi erőfeszítést, különösen az alapvető egészségügyi ellátások és az oktatás terén;
11. hangsúlyozza, hogy az AKCS-államok és régiók igénylik a nemzetközi közösség támogatását, ami ahhoz szükséges, hogy nemzeti és regionális szinten javítsák a természeti csapások hatásainak mérséklését, a felkészültséget és a korai előrejelző kapacitásokat, hogy növeljék a közvélemény tudatosságát a természeti csapások csökkentésével és előrejelzésével kapcsolatban, és hogy választ adjanak a vészhelyzetekre,
12. sajnálja, hogy a növekvő szükségletek ellenére nagyon kevés forrást rendeltek az AKCS-EU természeti katasztrófa eszközhöz, ugyanakkor üdvözli annak létrehozását; felszólítja az EU-t, hogy a 10. EFA és más EU-költségvetési tételek keretében rendeljen többletforrásokat az eszközhöz, hogy megfelelően támogassák az AKCS-államokat és -régiókat a természeti csapások kockázatának csökkentésében és a gyorssegélyekben, a rehabilitációban és a fejlődésben (LRRD), a kapacitásépítésben és a jobb korai előrejelző és gyorsreagálású rendszerek finanszírozásában;

13. sürgeti ezért az Európai Bizottságot, hogy a 10. EFA keretében folytassa az AKCS-EU természeti katasztrófa eszköz támogatását, és bővítse tovább annak alkalmazási körét úgy, hogy az AKCS-n belüli együttműködésre előirányzott forrásokból legalább 250 millió EUR-t biztosítson, felhasználva az AKCS-régiók és AKCS-államok, különösen a kis AKCS-szigetállamok támogatására képzett javasolt „tartalék” forrásainak egy részét is az egész AKCS-t felölelő, természeti csapásokra való felkészülést és azok kezelését célzó program és a katasztrófa utáni hosszú távú újjáépítés átfogó végrehajtása keretében;
14. úgy véli, hogy az Európai Fejlesztési Alapnak (EFA) elégséges finanszírozásra van szüksége ahhoz, hogy támogassa a fejlődő országokat az éghajlatváltozás által okozott hatásokhoz való alkalmazkodásban és azok mérséklésében; hangsúlyozza ebben az összefüggésben a kapacitásépítésnek, a természeti csapások megelőzésének, az oktatásnak, a működő infrastruktúráknak és a gyógyszerekhez való hozzáférésnek a fontosságát, és rámutat arra, hogy kapacitásokat kell kiépíteni a tudomány, a hatásvizsgálat és az alkalmazkodás értékelése, a kockázatok előrejelzése és a tiszta fejlesztési mechanizmusra (CDM) való felkészülés projektjeinek terén;
15. hangsúlyozza, hogy növelni kell a megfelelő humán erőforrás-fejlesztés finanszírozását a természeti csapások megelőzése, a felkészülés, a hatásmérséklés és -kezelés, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás tekintetében, valamint ezeken a területeken a dél-dél együttműködés erősítése terén;
16. felszólítja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban lehessen mobilizálni a pénzügyi támogatást a gyorssegélyre és a humanitárius segítségnyújtásra vonatkozóan;
17. hangsúlyozza, hogy állandóan aktualizálni kell az AKCS-országok környezeti profilját, és általánosan érvényesíteni kell a környezetvédelem szempontjait az országok stratégiai dokumentumokban (CSP-k), a regionális stratégiai dokumentumokban (RSP-k) és a tematikus programokban; hangsúlyozza a társult nemzeti parlamentek és a civil társadalom fontosságát ebben a folyamatban;
18. úgy véli, hogy a fejlesztéspolitika nem választható el a környezetvédelmi és más politikáktól, és holisztikus megközelítésre szólít fel a fenntartható fejlesztéspolitikával kapcsolatban, amely integrálja a környezeti dimenziót az AKCS-ra vonatkozó országos és regionális stratégiai dokumentumokban, valamint valamennyi fejlesztési programban és projektben;
19. felhívja az éghajlatváltozás elleni globális szövetséget (GCCA), hogy váljon kulcsfontosságú eszközzé a természeti csapások megelőzésében és az arra való felkészülésben, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban és annak mérséklésében;
20. sürgeti az AKCS-államok kormányait, hogy alakítsanak ki válságmegelőző vészhelyzeti és készenléti terveket, amelyeknek ki kell terjedniük az evakuálási stratégiákra, a vészhelyzeti biztonsági övezetekre, biztosítási rendszerekre és a gyors elosztásra szolgáló humanitárius források finanszírozására;
21. hangsúlyozza, hogy valóban globális megközelítésre van szükség a természeti csapásokkal és az éghajlatváltozással kapcsolatban, és felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy kötelezze el magát az előremutató nemzetközi megoldások mellett; ezért felszólít arra, hogy kezdődjenek meg a tárgyalások az ENSZ éghajlatváltozással foglalkozó nemzetközi konferenciáján egy 2012 utáni globális és átfogó megállapodásról, amelynek a Kiotói Jegyzőkönyvre kell épülnie és azt kell kibővítenie;
22. sürgeti a fejlett országokat, hogy biztosítsanak több forrást a Kiotói Jegyzőkönyv alapján már működő finanszírozási mechanizmusok számára, és törekedjenek arra, hogy ezek a hozzájárulások kötelező erejű kötelezettségvállalásokká váljanak;
23. felszólítja a bevált gyakorlatok megosztására, a technológiaátadásra és a tudatosításra, nevezetesen a földhasználat megtervezésével, a kockázatos övezetekben folytatott építkezésekkel, a biztonságos építkezéssel és a kritikus létesítmények védelmével kapcsolatban;
24. felszólítja a regionális és nemzetköz együttműködés javítására az információs és kommunikációs technológiák (IKT) megosztásának elősegítése érdekében, továbbá az alacsony technológiai szintű megoldások folyamatos finanszírozására, mint amilyen a rádió a vidéki és távoli földrajzi fekvésű területeken;
25. felszólítja az AKCS-országokat, hogy kössenek regionális megállapodásokat a folyók medencéinek kezeléséről, koordinált intézkedéseket hozva a víz- és halászati erőforrásokról;

26. megjegyzi, hogy a megújuló energiaforrások, mint például a napenergia, szélenergia és a biomasszából nyert energia felhasználása lehetővé tenné, hogy az AKCS-országok kevésbé függjenek az olajtól; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy adják át a megfelelő technológiát és biztosítsák a megfelelő finanszírozást, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy a 10. EFA keretében az energiára és vízre vonatkozó finanszírozási eszköz forrásaiból való támogathatóság meghatározásakor vizsgálja felül a kritériumokat, hogy abban szerepeljenek a környezetbarát megoldások, a kiszolgáltatottság és az elszigeteltség kritériumai is;
27. felszólítja az AKCS- és EU-államokat, hogy rögzítsenek külön célkitűzéseket a megújuló energiák felhasználásával kapcsolatban, és úgy véli, hogy a megújuló energiát kell a Cotonoui Megállapódás szerinti AKCS-EU fejlesztési együttműködés programok középpontjába helyezni;
28. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Uniónak és az Egyesült Nemzetek főtítkárnak.

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾

a Kongói Demokratikus Köztársaságban, különösen az ország keleti részén uralkodó helyzetről, valamint ennek a régióra gyakorolt hatásáról

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. november 19-e és 22-e között ült össze Kigaliban (Ruanda),
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaságról (KDK) és a Nagy-tavak régiójáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről szóló állásfoglalásaira és az ENSZ főtítkárnak az ügyben kiadott havi jelentéseire,
- tekintettel a KDK keleti részében kialakult helyzetről szóló, 2004. december 15-i európai parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel a Nagy-tavak régió biztonsági, stabilitási és fejlesztési paktumára, amelyet 2006. december 16-án írtak alá Nairobiban (Kenya) a Nagy-tavak régió országainak állam- és kormányfői,
- tekintettel a gyermekek jogairól szóló, 1989. november 20-i nemzetközi egyezményre, amely tiltja a gyermekek részvételét a fegyveres konfliktusokban,
- tekintettel az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés által a 2006. július 30-án, illetve 2006. október 29-én a KDK-ban tartott elnöki és törvényhozási választások megfigyelésére küldött misszió jelentésére,
- tekintettel a Tanács együttes fellépésére az Európai Unió (EU) azon misszióját illetően, hogy tanácsadást és támogatást nyújtson a biztonsági szektor reformjának keretében a KDK-ban,
- tekintettel a kimberley folyamatra, melynek célja, hogy végérvényesen véget vessen a konfliktusokban szerepet játszó gyémántok forgalmazásának, és javítsa a kormányzást a természeti erőforrásokban gazdag országokban, mégpedig azáltal, hogy ellenőrzik és teljes körűen közzéteszik a vállalatok valamennyi kifizetését és a kormányoknak az olajból, gázból és bányászati termékekből származó bevételeit,

⁽¹⁾ Elfogadta az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2007. november 22-én Kigaliban (Ruanda).

⁽²⁾ HL C 226. E, 2005.9.15., 359. o.

- A. mivel a több éve tartó fegyveres konfliktusok közvetlenül vagy közvetve 4 millió közvetlen vagy közvetett áldozathoz vezettek, és a konfliktusok következtében legalább 1,5 millió ember kényszerült elhagyni lakóhelyét, a legtöbbször nők és gyermekek, továbbá mivel a konfliktusok lerombolták a KDK szociális és gazdasági infrastruktúráját,
- B. aggodalommal emlékeztetve arra, hogy 2006 vége óta mintegy 300 000, Észak-Kivu tartományban élő személy kényszerült elmenekülni otthonából a háború miatt, amely a KDK hivatásos fegyveres erői és az elűzött Laurent Nkunda tábornok felkelő csapata, valamint más fegyveres csoportok között dúl, és így a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek száma eléri a 800 000-t,
- C. rendkívüli aggodalmának adva hangot a növekvő erőszak, az egyre terjedő emberi jogi jogsértések, az Észak- és Dél-Kivu tartományban élő nők ellen elkövetett erőszakos közömbösítések és a nemi erőszak egyéb formái miatt,
- D. mély aggodalmának adva hangot amiatt, hogy a KDK keleti részén a fegyveres milíciák kitartóan és egyre növekvő mértékben toboroznak gyerekkatonákat,
- E. aggodalmának adva hangot a szinte állandósult bizonytalan helyzet miatt a KDK keleti részén, ami lehetetlenné teszi, hogy a humanitárius szervezetek szétoszáj a polgári lakosság körében az élelmiszereket és egyéb létszükségleti cikkeket, például a gyógyszereket,
- F. mérlegelve a külföldi fegyveres csoportok, köztük a volt Ruandai Fegyveres Erők (volt FAR)/Interahamwe (Demokratikus Erők Ruanda Felszabadításáért – FDLR) jelenlétét, amelyek továbbra is büntetlenül követnek el atrocitásokat, például gyilkosságot, erőszakos nemi közömbösítést, kínzást és rajtaütéseket, és ezzel lakóhelyük elhagyására kényszerítik a polgári lakosságot a KDK keleti részén és a szomszédos országokban, ami veszélyezteti az ország biztonságát, stabilitását és fejlődését,
- G. mivel a Nagy-tavak régiójában az állandósuló fegyveres konfliktusok és a lázadó fegyveres csoportok súlyos veszélyt jelentenek a békére, a stabilitásra, a demokráciára és a fejlődésre a régióban; mivel ez veszélyezteti a régió államai közötti együttműködést, és kioltja a nemzetközi közösség arra irányuló erőfeszítéseit, hogy élénk és virágzó demokratikus államok felemelkedését valósítsa meg a régióban, és javítsa lakosságuk életkörülményeit,
- H. mivel ebből következően kényszerítő szükségesség, hogy megtegyenek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy véget vessenek a konfliktusoknak, lefegyverezzék a fegyveres csoportokat és megelőzzék a jövőbeli konfliktusokat, és így megszilárdítsák a békét és a demokráciát, előmozdítsák a stabilitást és a fejlődést a régióban a Nagy-tavak régiójában élő valamennyi ember jóléte érdekében, továbbá hogy lehetővé váljon, hogy a KDK törvényes intézményei az egymást követő háborúkban lerombolt országuk újjáépítésére fordítsák energiáikat,
- I. mivel a KDK-ban és a Nagy-tavak régiójában a béke és biztonság csak úgy érhető el, ha véget vetnek a külföldi és belföldi fegyveres csoportok, valamint politikai szervezeteik által képviselt veszélynek, valamint teljesen lefegyverzik a régióban fosztogató félkatonai csoportokat,
- J. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) vizsgálja azokat a bűncselekményeket, amelyeket a KDK-ban 2004 óta elkövettek,
- K. tekintettel „Tripartite Plus” csúcstalálkozón részt vevő felek, azaz a KDK, Ruanda, Uganda és Burundi katonai vezetői által 2007. augusztus 28-án Kigaliban tett kötelezettségvállalásra, valamint ezen országok külügyminiszterei által 2007. szeptember 16-án tett kötelezettségvállalásokra, amelyek célja, hogy az adott területeken elhelyezkedő lázadó fegyveres csoportok semlegesítésével a békére törekedjenek; tekintettel a KDK és Ruanda külügyminiszterei által a 2007. szeptember 3–4-i kinshasai ülés végén kiadott együttes nyilatkozatra,
- L. mivel a KDK kormányának és a Ruandai Köztársaság kormányának a két országban és a Nagy-tavak régiójában a békét és biztonságot fenyegető veszélyek megszüntetésére irányuló közös megközelítésről szóló közös közleménye, amelyet az ENSZ közvetítésével és az Egyesült Államok és az EU képviselőinek jelenlétében 2007. november 9-én írtak alá a két ország külügyminiszterei, a béke és a régió államai közötti együttműködés új távlatait vázolja fel,

- M. mivel a KDK elnöke, Joseph Kabila és ugandai tárgyaló fele, Yoweri Museveni 2007. szeptemberében találkozott Tanzániában, hogy az ENSZ támogatásával létrehozzon egy közös katonai erőt az Úr Ellenállási Hadserege (LRA) lázadóinak kiszorítása érdekében, akik destabilizálják a régiót, továbbá hogy közös munkákat indítsanak az olaj feltárására,
- N. mivel a KDK bővelkedik többek között természetes ásványkincsekben és erdészeti erőforrásokban, amelyekkel óvatosan és hatékonyan kell gazdálkodni az ország gazdasági és társadalmi fejlődésének biztosítása érdekében,
- O. tekintettel a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatósági kezdeményezésére (EITI), amelynek a KDK szerződő fele,
- P. tekintettel a KDK kormányának azon döntésére, hogy felülvizsgálja a háború időszakában és az átmeneti szakaszban aláírt bányászati és erdészeti szerződéseket,
- Q. mivel a 2005. december 18-án a kongói emberek által elfogadott új alkotmány biztosítja az ahhoz szükséges szilárd alapot, hogy a jogállamiságon és valóban demokratikus társadalmon alapuló államot építsenek fel,
- R. mivel a KDK-ban 2006. július 30-án, illetve október 29-én több párt részvételével lebonyolított elnöki és törvényhozási választások új reményt adtak a lakosságnak arra, hogy a béke, a stabilitás és a fellendülés időszaka következzen sokévnyi diktatúra és háború után; mivel jelenleg folyik az önkormányzati választások szervezése,
- S. mivel valamennyi kongói polgárnak joga van arra, hogy egyenlő védelemben részesüljön a kormányzati szervek részéről, különös tekintettel a biztonságra, valamint a személyi és vagyoni biztonságra,
- T. mivel a kongói parlament nemrégiben fogadta el a KDK-ban a politikai ellenzék jogállásáról szóló törvényt, hogy ezzel erősítse a demokráciát és a politikai ellenzék szerepét az ország kormányzásában,
1. felszólítja a KDK keleti részén dúló konfliktusokban részt vevő feleket, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a nemzetközi humanitárius jogot, hogy szüntessék be a polgári lakosság elleni támadásokat, és tegyék lehetővé a humanitárius szervezetek számára, hogy segítséget nyújthassanak a polgári lakosságnak;
 2. sürgeti, hogy az emberi jogi jogsértések, háborús bűncselekmények, emberiség elleni bűncselekmények és nők elleni szexuális erőszak elkövetőit és a gyerekkatonák toborzóit jelentsék, azonosítsák, büntető-eljárás alá vonják és megbüntessék a nemzeti és nemzetközi büntetőjoggal összhangban;
 3. felszólítja a KDK kormányát és az Egyesült Nemzetek Szervezete Kongói Demokratikus Köztársaságbeli Misszióját (MONUC), hogy garantálják a humanitárius szervezetek tagjainak megfelelő biztonságát;
 4. felszólítja az EU- és AKCS-államok kormányait, az EU Tanácsát, az Európai Bizottságot, az ENSZ-t és az Afrikai Uniót (AU), hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt, hogy hatékony és megfelelő támogatást nyújtsanak a KDK keleti részén, és járuljanak hozzá a humanitárius katasztrófa kezeléséhez;
 5. mély aggodalmának ad hangot a lakóhelyüket az országon belül elhagyni kényszerülő személyek és menekültek helyzete és száma miatt, akik még mindig a szomszédos országokban vannak, és felszólítja a KDK hatóságait, hogy tegyenek meg mindent a hatáskörükben a kongói menekültek biztonságos hazatelepülésének elősegítése érdekében, különösen azáltal, hogy teljes körűen együttműködnek a partnerekkel, mint például az ENSZ Világélelmezési Programjával (WFP) és az ENSZ Menekültügyi Főbiztoságával (UNHCR);
 6. felszólítja az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy a nem kormányzati szervezetekkel (NGO-k) és a KDK kormányával együttműködve készítsenek elő humanitárius programokat a KDK számára azzal a céllal, hogy több és jobb egészségügyi segítségnyújtást biztosítsanak a kongói emberek számára;
 7. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy nyújtson támogatást, beleértve a pénzügyi támogatást is, egy békekonferencia megszervezésére Kivuban, hogy a lakosság részt vehessen a hosszú távú megoldások megtalálásában;
 8. megfelelően tudomásul veszi Burundi, a KDK, Uganda és Ruanda kölcsönös kötelezettségvállalását, és különösen Ruanda és a KDK kormányai által 2007. november 9-én Nairobiban azzal a céllal aláírt közös közleményt, hogy összehangolt és tartós megoldást találjanak a régió biztonsági problémáira, és elismerését fejezi ki a felek erőfeszítéseivel kapcsolatban;

9. sürgeti valamennyi felet, hogy szigorúan tartsák be kötelezettségvállalásaikat, és felszólítja az ENSZ-t, az EU-t, az AU-t, az érintett államok partnereit, valamint a Nagy-tavak Barátait, hogy erőteljesen és tevékenesen támogassák az e kötelezettségvállalások végrehajtására irányuló erőfeszítéseket, valamint a Nagy-tavak régió biztonsági, stabilitási és fejlesztési paktumát;
 10. sürgeti a KDK kormányát, hogy a MONUC támogatásával – amelynek forrásait növelni kell – és a 2007. november 9-i közös közlemény 9.b) bekezdésével összhangban „sürgősen kezdeményezzen katonai műveleteket a volt FAR/Interahamwe lefegyverzése érdekében, amely népirtást elkövető katonai szervezet a KDK-ban”, továbbá hogy ezeket a műveleteket „az észak- és dél-kivui illegális fegyveres csoportok lefegyverzésére irányuló műveletekkel egyidejűleg hajtsák végre”;
 11. üdvözlöi a KDK és Ruanda által a 2007. szeptember 3–4-i kinshasai külügyminiszteri találkozón kinyilvánított szándékot, hogy normalizálni kívánják a két ország kapcsolatait, és bátorítja őket ezzel kapcsolatban;
 12. kéri, hogy a Nagy-tavak régió biztonsági, stabilitási és fejlesztési paktumának valamennyi aláíró fele ratifikálja és teljes körűen hajtsa végre a paktumot;
 13. nemzeti és nemzetközi szintű erőfeszítések megtételére szólít fel, hogy megerősítsék a jogállamiságot a KDK-ban, különösen a kormányzás és a biztonság terén;
 14. felhív az állami hatalom helyreállítására és tiszteletben tartására az egész országban, ami az összes milícia lefegyverzését vonja maga után;
 15. felszólítja a nemzetközi közösséget, beleértve az EU tagállamait és az AKCS-államokat is, hogy tartsák be arra vonatkozó ígéretüket, hogy együttműködnek a KDK-val, és hozzájárulnak a stabilitás megteremtéséhez az ország keleti részén;
 16. felszólítja az ENSZ-t, az EU-t, az AU-t és a KDK többi partnerét, hogy továbbra is támogassák az ország hatóságainak hadsereg, a rendőrség, a biztonsági szolgálatok és a bíróságok reformjára irányuló erőfeszítéseit, amelyek célja, hogy helyreállítsák az államot és annak hatalmát, ami mind elengedhetetlen eleme a béke és biztonság megszilárdításának az országban és a Nagy-tavak régiójában is;
 17. megelégedésének ad hangot a KDK demokratikusan választott intézményeinek létrehozásával kapcsolatban, és felszólítja az ország vezetőit, hogy tegyék meg az összes szükséges kezdeményezést a demokrácia megerősítése és annak biztosítása érdekében, hogy az alkotmányos szabályok alapján a kongói nemzet valamennyi tevékenykedő ereje részt vegyen az ország irányításában;
 18. üdvözlöi, hogy a KDK parlamentje elfogadta a politikai ellenzék jogállásának megállapításáról szóló törvényt, és felszólít annak gyors hatályba lépésére és sikeres alkalmazására;
 19. felszólítja az EU-t és a nemzetközi közösséget a helyi és önkormányzati választások megszervezésének támogatására, amelyet az eredeti tervek szerint 2007-ben kell megtartani a kongói választási folyamat utolsó szakaszaként;
 20. tudomásul veszi azt a döntést, hogy újratárgyalás céljából felülvizsgálják a háború időszakában és az átmeneti szakaszban aláírt bányászati és erdészeti szerződéseket, és felszólítja a KDK kormányát, hogy léptessen életbe átlátható mechanizmusokat az ország természeti erőforrásaival való gazdálkodást illetően, hogy a parlament és a civil társadalom javaslatokat terjeszthessen elő a kongói lakosság érdekében;
 21. úgy ítéli meg, hogy az ország fenntartható fejlődésének elengedhetetlen feltétele az ország természeti kincseihez való hozzáférés, azok demokratikus ellenőrzése és igazságos újraelosztása a lakosság egészének javára;
 22. felszólítja az Európai Bizottságot és az EU Tanácsát, hogy erősítse meg jelenlegi együttműködési kapcsolatait a KDK-kormányával az ország természeti erőforrásainak kiaknázására irányuló felügyelet terén;
 23. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak, az Európai Bizottságnak, a KDK és a Nagy-tavak országai kormányainak, az ENSZ főtitkárának és az Afrikai Unió Bizottságának.
-

V. MELLÉKLET

Kigali Nyilatkozat

a fejlesztésbarát gazdasági partnerségi megállapodásokról (EPA-k)

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlése, amely 2007. november 19-e és 22-e között ült össze Kigaliban (Ruanda):

I. Preambulum

- A. mivel a Cotonoui Megállapodás rögzíti, hogy a felek megállapodnak abban, hogy a WTO-val összeegyeztethető új kereskedelmi megállapodásokat kötnek, fokozatosan leépítik a közöttük folyó kereskedelem akadályait, a vámokra építve fokozzák az együttműködést a kereskedelem és a fejlesztés szempontjából lényeges valamennyi területen és javítják a piacra jutást,
- B. mivel a regionális piacok létrehozása az EPA-k sikeres végrehajtásának kulcsfontosságú eszköze, és mivel a regionális integráció az AKCS-államok társadalmi és gazdasági fejlődésének fontos alapját képezi,
- C. emlékeztetve arra, hogy az AKCS-EU gazdasági és kereskedelmi együttműködés célkitűzése a fejlődés ösztönzése és az AKCS-országok fokozatos integrálása a világgazdaságba,
- D. emlékeztetve arra, hogy a Fokvárosi Nyilatkozat szerint az EPA-tárgyalások fő célkitűzése az AKCS-államok gazdaságainak erősítése,
- E. hangsúlyozva, hogy a Fokvárosi Nyilatkozat felhívása szerint a tárgyalásokat nyílt és átlátható módon kell strukturálni, figyelembe véve a tárgyaló felek között a forrásokban és a fejlettségi szintben megmutató különbségeket,
- F. elismerve azt a tényt, hogy eddig különböző okokból egyik AKCS tárgyaló csoport sem tudta befejezni az átfogó EPA-ról folytatott tárgyalásokat,

II. A tárgyalási folyamat

1. tudomásul veszi az AKCS-államok nyilatkozatát, amely szerint az Európai Bizottság nyomást gyakorolt rájuk, hogy írják alá az egyik EPA-t, és ez ellentétes az AKCS-EU partnerség szellemével;
2. sürgeti az Európai Bizottságot annak elismerésére, hogy az AKCS-államoknak több időre van szükségük ahhoz, hogy átfogóan értékeljék a javasolt megállapodások következményeit, mivel komoly tárgyalások csak az utóbbi két évben folytak;
3. aggodalommal jegyzi meg, hogy az Európai Bizottság kijelentette, hogy érvényes megállapodások hiányában 2008. január 1-jétől vámokat vetnek ki a nem a legkevésbé fejlett országok (LDC) közé tartozó AKCS-államokra, és ez veszélyeztetné több millió munkavállaló jólétét és megélhetését az AKCS-államokban;
4. tudomásul veszi az Európai Bizottság legutóbbi határozatát, amely szerint kétlépcsős megközelítést alkalmaz néhány AKCS-állam tekintetében a kereskedelem zavarainak elhárítása céljából, és 2007. december 31. után is folytatja a tárgyalásokat az átfogó, fejlesztésbarát EPA-król;
5. hangsúlyozza a regionális piacok jelentőségét, és kiemeli, hogy el kell kerülni minden olyan „kétlépcsős” megközelítést vagy más kezdeményezést, amely alááshatja az AKCS folyamatban lévő regionális integrációs folyamatait;
6. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottságnak tartania kell magát a Cotonoui Megállapodásban tett kötelezettségvállalásaihoz, amely szerint biztosítja, hogy azok az AKCS-államok – beleértve a nem az LDC-k körébe tartozó országokat is –, amelyek nincsenek abban a helyzetben, hogy EPA-t írjanak alá, olyan új kereskedelmi keretrendszerben részesüljenek, amely egyenértékű jelenlegi helyzetükkel, és összhangban van a Cotonoui Megállapodás 37. cikkének (6) bekezdésével;
7. felszólítja a feleket, hogy valamennyi EPA-ba építsenek bele időszakos felülvizgálatról szóló záradékot, hogy értékelhessék azok végrehajtását, és lehetővé tegyék a szükséges kiigazításokat;

III. Elvek

Általános megközelítés

8. úgy véli, hogy minden megkötött megállapodásnak – legyen az ideiglenes megállapodás vagy teljes érvényű EPA – biztosítania kell, hogy a tárgyalási határidő lejártá után egyetlen ország sem kerül hátrányosabb helyzetbe;
9. felszólít arra, hogy az LDC-k csatlakozásáról szóló ideiglenes megállapodásokban rögzített küszöbértékeket megfelelően csökkentésük, hogy azok igazodjanak fejlettségi szintjükhez;
10. hangsúlyozza, hogy az EPA-régiók regionális integrációs folyamatának kell képeznie az EPA-k alapvető elvét, és hogy e megállapodásoknak összhangban kell lenniük az AKCS regionális integrációs kezdeményezései erősítésével, és hozzá kell járulniuk azokhoz;

A piaca jutás javítása

11. úgy értékeli, hogy az ideiglenes megállapodásokban nem szerződő fél LDC-k esetében a „Fegyveren kívül bármit” (EBA) kezdeményezés nem elégséges, és azt jobb és egyszerűsített származási szabályokkal kell összekapcsolni;
12. hangsúlyozza, hogy a származási szabályok egyszerűsítése előfeltétel, és hogy az új megállapodások végrehajtásakor az összes szükséges rugalmasságot be kell vezetni;
13. hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottságnak megfelelő aszimmetriát kell beépíteni a megállapodásokba, különös tekintettel a „lényegében az egész kereskedelem” fogalom meghatározására, az átmeneti időszakok hosszára és a liberalizáció ütemére fejlődési viszonyítási pontok alapján, a védintézkedésekre, és a vitarendezésre;
14. megjegyzi, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások új generációjának az Európai Bizottság általi megkötése ahhoz vezethet, hogy még jobban leépülnek azok a kereskedelmi preferenciák, amelyeket az AKCS-államok jelenleg élveznek, és az EU-nak ezért ezt figyelembe kell vennie, és megfelelő támogatást kell nyújtania a kiigazításra, a versenyképesség javítására és a diverzifikációra az AKCS-államokban;
15. megfelelő pénzügyi és technikai segítségnyújtásra szólít fel az AKCS-országok számára, hogy teljesíteni tudják az EU importszabályozását és -előírásait, és így teljes mértékben részesüljenek a piaca jutás javításának előnyeiből;

Az ellátási oldalon jelentkező korlátok kezelése

16. aggodalmának ad hangot számos olyan rendelkezés miatt, amelyeket az Európai Bizottság terjesztett elő a szolgáltatások, a verseny, a szellemi tulajdon és a kormányzati beszerzések terén, mivel néhány AKCS-állam nem kíván foglalkozni ezekkel a kérdésekkel, és sürgeti a Bizottságot, hogy legyen rugalmas ezekben az ügyekben;
17. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a felülvizsgált Cotonoui Megállapodás ratifikálásában jelentkező késelem akadályozhatja a 10. Európai Fejlesztési Alap (EFA) végrehajtását, ami valószínűleg hiányhoz vezet az AKCS-EU együttműködésre kiutalt éves támogatásban, ezért ösztönzi valamennyi felet, hogy a lehető leghamarabb fejezzék be a ratifikálási folyamatot;
18. hangsúlyozza, hogy a „csak árukereskedelmi” megállapodásoknak külön rendelkezéseket kell tartalmazniuk az EPA-hoz kapcsolódó kereskedelmi támogatásokra (aid-for-trade) vonatkozóan az EFA mellett, hogy kapacitást építsenek ki az ellátási oldalon, és kezeljék a kereskedelem liberalizálásának társadalmi hatásait az AKCS-államokban;
19. hangsúlyozza továbbá, hogy az EFA-források rendelkezésre bocsátása nem kapcsolható össze az EPA-k aláírásával, és az nem lehet feltétele az ilyen támogatásnak;

Kormányzati bevételek diverzifikálása

20. felszólít arra, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani az AKCS-államok előtt a bevételek diverzifikálásával kapcsolatban felmerülő kihívásokra, mivel lényegében az EU-val folytatott teljes kereskedelemben el fogják törölni az import vámokat;
21. üdvözlí az EPA Regionális Alap létrehozására irányuló javaslatot, amely magában foglalna egy „fiskális kiigazítási eszközt”, és amely az Európai Bizottság és az EU-tagállamok hozzájárulásaiból jönne létre annak érdekében, hogy pénzügyi támogatást nyújtsanak a bevételek diverzifikálásával kapcsolatos kezdeményezésekhez az AKCS-államokban, és támogassák a tisztességes kereskedelemre irányuló kezdeményezéseket;

A közös agrárpolitika reformja külkereskedelmi hatásainak kezelése

22. felszólítja az EU-t annak biztosítására, hogy a közös agrárpolitika (KAP) reformja teljes mértékben összeegyeztethető legyen fejlesztéspolitikai célkitűzéseivel és az AKCS-államokkal folytatott együttműködéssel;
23. úgy véli, hogy a korábbi agrárreformok során szerzett fontos tanulságokat (beleértve a banán- és rumágazat kiigazítását, valamint az EU KAP-reformját) fel kell használni a cukorágazathoz kapcsolódó intézkedések kialakítása és végrehajtása során;

A nemek dimenziója

24. sajnálja, hogy eddig nem alakítottak ki külön pozitív intézkedéseket a nők és lányok jogainak védelmére és előmozdítására a Cotonoui Megállapodás 31. cikkével összhangban, és az EPA tárgyalási folyamatban nem érvényesítették a nemek közötti esélyegyenlőséget; ezért felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a tárgyalások alatt és a megállapodások megkötését követően végezzen módszeres vizsgálatot az EPA-k által a legrászorulóbb csoportokra gyakorolt társadalmi hatásokról;

Következtetés

25. egyetért azzal, hogy meg kell szervezni a Közös Parlamenti Közgyűlés által ellátott felügyeletet, hogy nyilvánosan nyomon kövessék és ellenőrizzék az EPA végrehajtásának kereskedelmi és fejlesztési hatását, hogy javítsák a politika koherenciáját a fejlesztés érdekében, és olyan mechanizmusokat alakítsanak ki, amelyek biztosítják az elszámoltathatóságot és a rendszeres jelentéstételt az EPA-k igazságos és fenntartható fejlődéshez való hozzájárulásáról;
 26. azt a következtetést vonja le, hogy a Közös Parlamenti Közgyűlés folytatja munkáját annak biztosítása érdekében, hogy az új kereskedelmi rendszer egyetlen országot sem hoz hátrányosabb helyzetbe, továbbá hogy az új kereskedelmi megállapodások ösztönözni fogják a fellendülést és a fenntartható fejlődést az összes AKCS-államban.
-